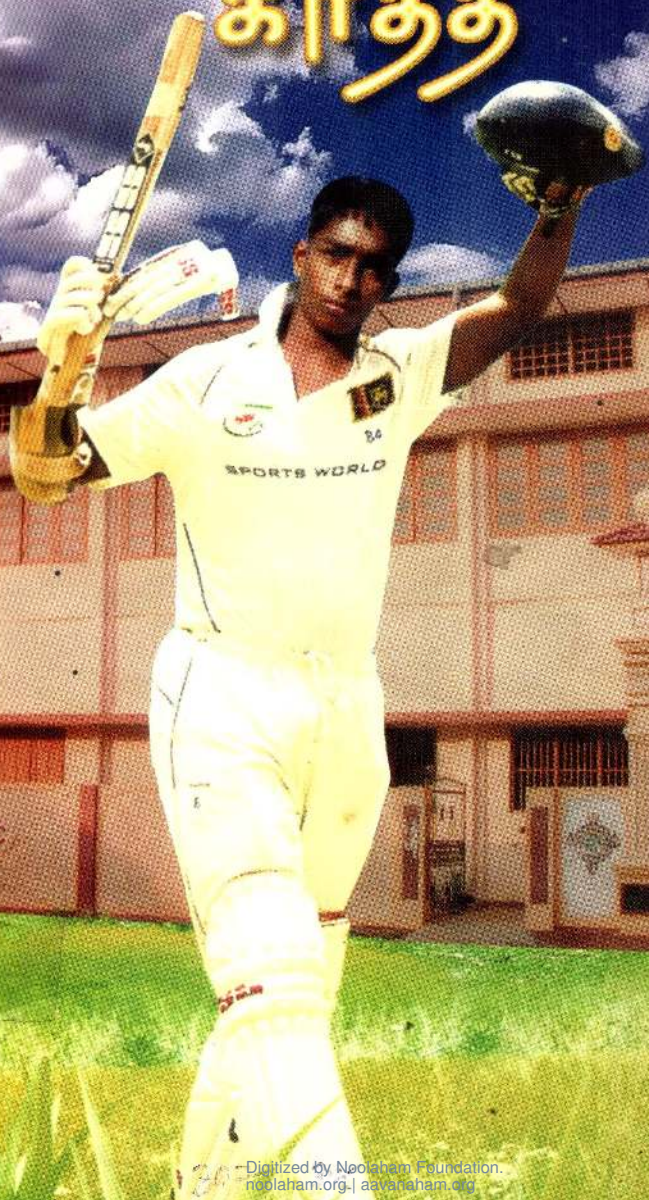

கிரீகர்

345

மணிகில்
16.06.1995

விணிகில்
06.10.2012

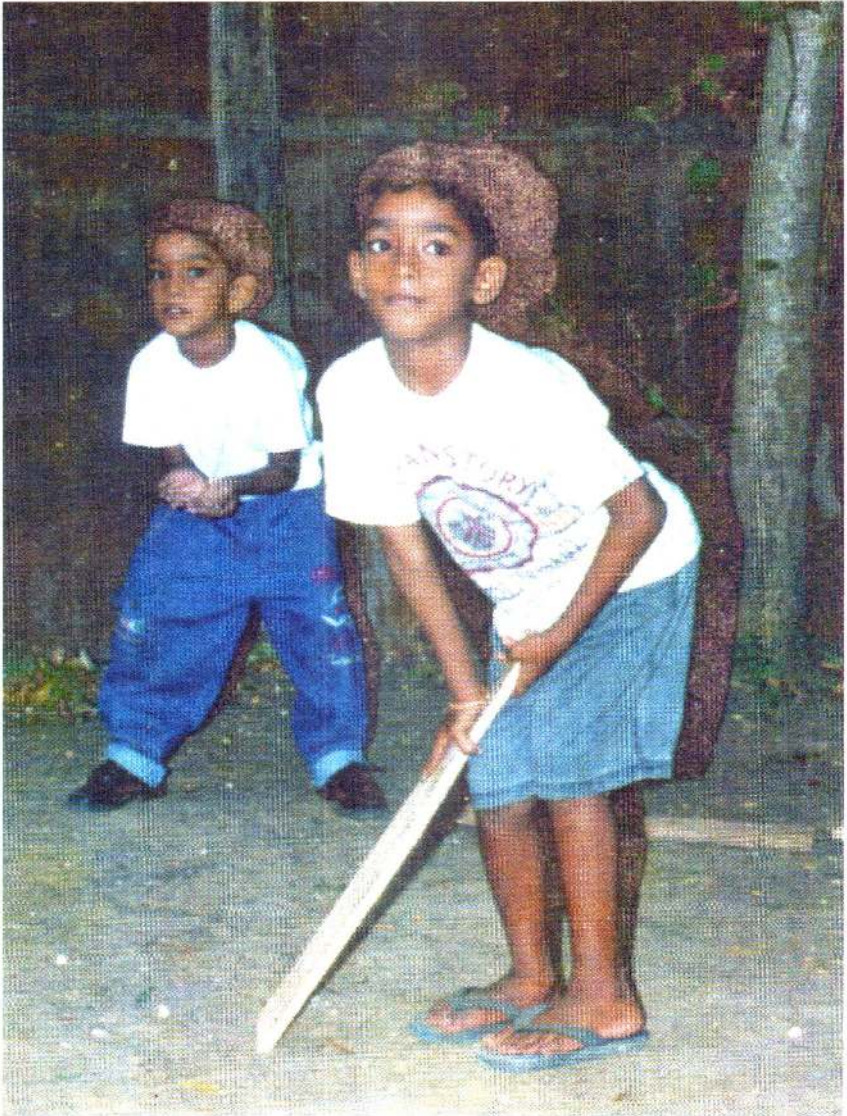
அமரர்
ஜெயக்துமார் கீர்த்தகன்

முக்கிய முன் கருவியை வெளியிட

ஆம் நந்தன வருடம் புரட்டாதி மாதம் இருபதாம் நாள் (06.10.2012) அபர பக்கச் சட்டித் தீதியும் மிருக சீரிட நட்சத்திரமும் சேர்ந்த சனிக்கிழமை காற்றிலே கலந்த செய்தி இத் தன்மையதே. உயிர் கொல்லி நோய் ஒன்றினால் பாதிப்புற்று யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இரண்டே இரண்டு நாட்கள் கழிந்த நிலையில் சிகிச்சை எதுவும் பயனளிக்காது சாவினைத் தழுவிக்கொண்டன் கீர்த்திகள். கடமையில் இருந்த மருத்துவர்கள் தம்மால் இயன்றளவு முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட போதும் அவனது உயிரை காப்பாற்ற முடியவில்லை. பதின்ம வயது இளைஞன் முகிழ முன்னர் கருகிய அரும்பு போல மறைந்த செய்தி ஆறாத் துயரமாய் மாறியுள்ளது.

பூமியில் பிறப்பு

இலங்கையின் வடபால் அமைந்த எழில் மிகு யாழ்ப்பாணத்தில் அனைத்து வளங்களுமே நிறைந்த அளவெட்டியைச் சேர்ந்த கதிரமலை ஜெயக்குமார் என்பவரும் ஏழு ஆலயங்கள் சூழப் பெற்ற வனப்பு மிகு கிராமமான ஏழாலையைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி பாக்கியலட்சுமி என்பவரும் இணைந்து கொண்ட இல்லற வாழ்வின் பயனாக 16.06.1995 ஆம் ஆண்டு யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் குடும்பத்தின் முதல் முத்தாக அவதரித்தான் கீர்த்திகள். இவன் பிறந்து ஏழாலையில் வாழ்ந்து வந்த வேளையிலே 27ம் நாள் இடப்பெயர்வு காரணமாக தென்மராட்சியில் சாவகச்சேரி என்ற இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். இவனது பெற்றோர் உறவினர்களின் அரவணைப்பிலே இவன் செல்லமகனாக அரவணைக்கப்பட்டு வளர்க்கப் பட்டான். இவன் மழலை மொழி பேசி தவண்டு துவண்டு திரிந்த காலத்தில் மீண்டும் சாவகச்சேரியை விட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் தனது வாழ்வை ஆரம்பித்தான். இக் காலத்திலே ஆர்த்தன், ஆரபி, அபிஷன் ஆகியோரை அன்பு சகோதரர்களாக பெற்று ஆனந்தமடைந்தான். விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பது போல் இவன்

முன்பள்ளி கல்வியை முடித்து அதன் பின்னர் 2001ம் ஆண்டு யா/இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வியை தொடர்ந்தான். அங்கு கல்வி பயிலும் காலத்தில் சிறுவர் நாடகத்திலும் பங்கு பற்றி தனது திறமையை வெளிக்கொணர்ந்தான். அங்கு வருடந்தோறும் நிகழும் பரிசளிப்பு விழாக்களிலும் பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2005 ம் ஆண்டுடன் ஆரம்பக் கல்வியை யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் முடித்துக் கொண்டு 2006ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் யாழ் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் இணைந்து தனது இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். கற்றல் செயற்பாடுகளில் கரிசனையுடன் ஈடுபட்ட அதே வேளை சாரணர் இயக்கத்தில் சேர்ந்து கொண்டு சில காலம் சேவை புரிந்தார்.

பாடசாலை பரிசளிப்பு விழாக் களிலும் பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

நன் மாணாக்கன் என அதிபராலும் ஆசிரியர்களாலும் பாராட்டப்பட்ட இவர் துடுப்பாட்டத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டினார். 13 வயதின் கீழ்ப் பிரிவில் துடுப்பாட்ட அணியில் இவர் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு பல போட்டிகளில் பங்கு பற்றி சிறப்பாக ஆடி அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றான். இவர் துடுப்பாட்டம் மட்டு மன்றி கூடைப்பந்து எல்லே ஆகிய துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். எனினும் இவரது ஆர்வம் துடுப்பாட்டம் மற்றும் கூடைப்பந்திலே அதிகமாக வளர்ந்து வந்தது.

இவர் 2011 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற க.பொ.த சாதாரண பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். க.பொ.த உயர்தரத்திற்கு கலைப்பிரிவை தெரிவு செய்து 2012ம் ஆண்டு மே மாதம் உயர் கல்வியை அதே பாடசாலையில் தொடர்ந்தார்.

இவர் பாடசாலை அணிக்குப் புறம்பாக பல கழகங்களிலும் இணைந்து பல போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றி சிறந்த ஒரு வீரனாகத் திகழ்ந்தார்.

உள்ளூர் போட்டி களுக்கு மேலாக வெளி மாவட்டங்களில் நடைபெற்ற போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றி தனது திறமையை பலரும் உணர வைத்தார். இறுதியாக இவர் கொழும்பில் நடைபெற்ற தேசியமட்ட கூடைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் பங்கு பற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கூடைப்பந்தாட்ட அணியின் உபதலைவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே தனது இறுதிப் போட்டியாக இருக்குமென இவர் நினைத்திருக்கவே மாட்டார்.

நிறைவுரை

பதினேழு ஆண்டுகளே வாழ்ந்த கீர்த்தி என்று எல்லோராலும் பாசத்துடன் அழைக்கப்பட்ட கீர்த்திகன் இக் காலப் பகுதியில் தனது முத்திரையை பதிவு செய்து புகழேணியின் உச்சத்தில் இருந்த வேளை அந்தப் பொல்லாத நோய் பற்றிக் கொள்ள யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த இவனுக்கு அவசரமாக இரத்தம் தேவைப்பட்டது. இதை அறிந்த நண்பர்கள் உறவினர்கள் இரத்த தானம் செய்வதற்கு ஓடோடி வந்தனர். அதற்கு முன்னர் இதனை அறிந்த காவல்துறை அதிகாரி ஒருவர் உடனடியாக தானாகவே முன் வந்து இரத்தத்தை வழங்கினார். இருந்தும் வைத்தியர்கள் அந்நோயுடன் தீவிரமாகப் போராடிய போதும் நோய் வெற்றி கண்டது. உற்றார் உறவினர்கள் நண்பர்கள் விளையாட்டுத்துறை ஆர்வலர்கள் என பலரும் சுவடி நின்று இவருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்த எதுவும் அறியாத தம்பி தங்கையர் வைத்தியசாலையில் இருக்க நண்பர் குழாம் பூதவுடலைச் சுமந்து சென்று பாடசாலை மைதானத்தில் அஞ்சலிக்காக வைத்து பின்னர் தகனக் கிரியைக்காக கொக்குவில் இந்து மயானத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். விதி எம் மத்தியில் இருந்து வீரன் ஒருவனைப் பிரித்து விட்டது.

கொக்குவில் இந்துவின் தவய்புதல்வன்

அமரர் ஜெயக்குமார் கீர்த்திகன் அவர்களின் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த பலருள் நானும் ஒருவன். அளவெட்டியை பிறப்பிடமாகவும் கொக்குவில் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட அமரர் ஜெயக்குமார் கீர்த்திகன் அவர்கள் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியை புகழ் மிக்கதொரு நிறுவனமாக மாற்றியதில் பெரும் பங்கு கொண்டவர் எனக் கூறினால் அதில் மிகையொன்றும் இல்லை. துடுப்பாட்டத்தில் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத ஒரு மாணவன் கீர்த்திகன் என்பதில் இரு கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை. அதன் காரணமாகவே டெங்கு நோய் என்பதை கண்டு பிடிக்க நேரமில்லாமல் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களுக்கும் சென்று துடுப்பாட்டப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டமை காலனுக்குப் பிடிக்கவில்லைப் போலும் அவரைக் காலன் கொழும்பிலிருந்து திருப்பிய சில நாட்களிலேயே தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டான்.

அமரர் கீர்த்திகன் துடுப்பாட்டத்தின் மீது கொண்டிருந்த திறமையை பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளர் என்ற வகையில் நான் பலமுறை மைதானத்தில் கண்டு வியந்திருக்கின்றேன். சர்வதேச விளையாட்டு வீரர்களான முத்தையா முரளிதரன், அர்ச்சனா ரணதுங்க, மஹேல ஜெயவர்த்தனா ஆகியோரிடம் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு அமரர் கீர்த்திகனுக்கு கிடைத்தமை பெரும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இவர் சில காலம் உயிருடன் இருந்தால் சர்வதேச விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்கு கொள்ளக் கூடிய இலங்கை வீரராக திகழ்ந்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. அவரது திறமை பாடசாலையின் பரிணமிப்பதற்கு முன்பதாகவே அவரை காலன் அழைத்து விட்டமை எமது துரதிஷ்டம் என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

அமரர் கீர்த்திகனை இழந்து அவரது பெற்றோர் அடையும் துன்பத்துக்கு எல்லையில்லை. அதே போல் ஒரு தவய்புதல்வனை இழந்து கொக்குவில் இந்து அன்னையும் அவள் தன் சமூகமும் ஆறாத துயரில் ஆழ்ந்திருக்கின்றோம். எதிர்காலத்தில் ஒரு துடுப்பாட்ட நாயகனை இழந்து விட்ட தவிப்பில் துடுப்பாட்ட

ரசிகர்கள் கலங்குவதை எம்மால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அமரர் மீது அவரது கல்லூரி நண்பர்கள் கொண்டிருந்த நட்பை அவரது இறுதி சடங்கு நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட வேளையிலும் இறுதி ஊர்வலத்தின் போதும் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்திருக்கின்றேன். மொத்தத்தில் அமரர் கீர்த்திகளின் இழப்பு அவரது குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்ல கல்லூரிக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் சமூகத்துக்குமான பேரிழப்பு என்பதை கூறி வைப்பதுடன் அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல பரராஜசேகரர் பிள்ளையாரை வேண்டுகின்றேன்.

பேராசிரியர் . க. தேவராஜா

செயலாளர் பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கம்

கொக்குவில் சிந்துக் கல்லூரி

தொரிந்து கொள்ள வேண்டியவை

செய்ய வேண்டியவை:

இறைவனை -	வணங்கு
இனிமையாக-	பேசு
விடாமயற்சி -	
உண்மையே -	பேசு
அன்பாகப் -	பேசு
நன்மையே -	பேசு
மெதுவாகப் -	பேசு
சிந்தித்துப் -	பேசு
தூய்மை	
சபையறிந்து -	பேசு
சமயமறிந்து -	பேசு
பேசாதிருத்தம் -	பழகு
சிக்கனம்	
சொல்வதையே -	செய்
சோம்பலை -	அகற்கு
கோபத்தை -	நீக்கு
யோசித்து -	செய்
செருக்கை -	அடக்கு
உயர்வையே -	எண்ணுக

கொள்ள வேண்டியவை

ஏழ்மையில் -	நேர்மை
தோல்வியில் -	
துன்பத்தில் -	துணிவு
செல்வத்தில் -	தியாகம்
பதவியில் -	பணிவு
அன்பில் -	
அடக்கத்தில் -	எளிமை
உழைப்பில் -	விருப்பம்
பேச்சில் -	
கல்வியில் -	ஆர்வம்
கடமையில் -	பற்று

வடம் பிழத்த கீர்த்தியெங்கள்
மனங்களிலே வாழுகின்றாய்

ஆறினில் வந்து சேர்ந்தாய்
அடியெடுத்தாறு ஆண்டில்
வீறிடு வெற்றி வாகை
விளைந்திடக் களத்தில் நின்றாய்
பேறிடும் இந்து மைந்தன்
பெற்ற நல் மகிழ்வில் நின்றோம்
வேரொடு சரிந்த செய்தி
வெந்திடத் தந்த தேனோ

கல்வியில் வல்லவன் நீ
கடிதினி லுணர்பவன் நீ
நல்லரும் வித்தை நாட்டும்
நளினமே பந்து தொட்டால்
வல்லவே வைப்பவன் நீ
வெற்றியின் மூச்சும் நீயே
எல்லையுள் நுழைவா யென்றால்
எமக்கது பலமே யென்றும்

கல்லூரி மைந்த னாகக்
கனிந்து நல் பண்பில் நின்றாய்
எல்லோரும் போற்றும் வகையில்
இன்முகம் காட்டி நின்றாய்
வல்லானாய் வளர்க என்ற
வாழ்த்துரை பொலிய நின்றாய்
சொல்லாமல் போன தெங்கே
சோர்ந் தழவும் வைத்தனையோ

துடுப்பாட்டம் கண்டோம் நீ
துணிந் ததிர வைக்கையிலே
எடுப்பாக நிமிர்ந்தவள் தான்
எம்மிந்துத் தாய வளும்
கடுப்பாக விரட்டிய வன்
கணப்பொழுதில் வெற்றி என்னும்
எடுப்பான செய்தி தந்த

எழில் கீர்த்தி எங்கு சென்றாய்

கடைப் பந் தெடுத்தாய்
குடுகுடு வாய்த் தட்டி
சாடை பிடித் தனுப்பித்
தன்னணிக்கு வெற்றிதர
வாடை யொரு வீச்சு
வந்து சந்துள் பந்து புக
ஊடே பயின்றவன் நீ
உன்னுயிரை அடைக் கலியே

உடலுறுதி கொண்டவன் நீ
உனதுடலில் டெங்கு என்று
தடம்பதித்த சாயல் என்ன
தளர வைத்த மாயம் என்ன
இடம் பிடித்து உனை யழைக்க
இயமனவன் சான்று கண்டான்
வடம் பிடித்த கீர்த்தி எங்கள்
மனங்களிலே வாழுகின் றாய்

வே. சூரமகாந்தன்

அழிபர்

கொக்குவில் கீர்த்தக் கல்லூரி

கீர்த்தியின் என் பதிவுகள்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியது. இன்று பல ஆயிரம் மாணவர்கள் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனினும் எல்லா மாணவர்களும் எம் மனதில் பதிவதில்லை. கல்லூரியில் ஏதோ ஒரு வகையில் சாதனைக்குரியவர்களே எம் இதயத்தில் இடம் பிடித்து மனதை விட்டகலா மாணவர்களாக நிலைத்து நிற்கின்றனர். அந்த வகையில் என் இதயத்தில் இடம் பிடித்த கீர்த்திகளை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

உன் மிடுக்கான தோற்றம் கருமையான நிறம் மெல்லிய புன் சிரிப்பு மற்றவர்களுடன் இனிமையாகப் பழகும் பண்பு அதிபர் ஆசிரியர்களுக்கு கீழ்ப் படியும் பணியும் பண்பு கல்லூரி செயற்பாடுகளில் முன்னின்று செயற்படும் விதம் கிரிக்கெற் கூடைப்பாந்தாட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்களில் செயற்பட்ட விதம் என இதயத்தில் அலை அலையாக வருகின்றன. உன் வீட்டை விட கல்லூரி மைதான த்தையே நேசித்தாய். பாடசாலை விட்டாலும் மைதானத்தில் எப்பொழுதும் உன்னைக் காணமுடியும் பாடசாலை விடுமுறை என்றாலும் உன்னைப் போன்ற சில மாணவர்களையே மைதானத்தில் பார்ப்பேன். இரவு நேரமானால் கூடைப்பந்தாட்ட தீவில் உன்னைச் சந்திப்பேன். தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம் ஆலோசனை வழங்கினேன். இத்தகைய பெருமைக்குரிய மாணவனை இனி எங்கே சந்திப்பேன்.

உன் கிரிகெட் விளையாட்டு 13 வயதில் ஆரம்பித்து 19 வயதுடன் நிறைவடைந்தது. எந்தக் கிரிகெட் போட்டி நடைபெற்றாலும் மைதானத்தில் உன்னை பார்க்க முடியும். நீ விளையாடாத போட்டிகளில் தொண்டனாக செயற்படுவாய் சக வீரர்களுக்கு சிரித்த முகத்துடன் தண்ணீர் வழங்குவாய். பயிற்றுவிப்பாளர் கோகுலன் தீபனின் நம்பிக்கைக்கு உரியவனாய் திகழ்ந்தாய். அவர்களின் நாவில் உன் நாமம் அடிக்கடி உச்சரிப்பதை கேட்டிருக்கின்றேன். போட்டிகளின் போது புள்ளிகளைப் பதிவாய் பதிபவர்களுக்கு பக்கத்தில் உதவியாக இருப்பாய். சக வீரர்களோடு இணைந்து வீரர்களை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பாய் .

கிரிக்கெற்போட்டியில் சிறந்தபந்து வீச்சாளனாக துடுப்பாட்ட வீரனாக களத்தடுப்பாளராக திகழ்ந்தாய். எமது கல்லூரி அணி துடுப்பாடும் போது முதல்வீரனாக பலமுறை களமிறங்குவதை அவதானித்து இருக்கின்றேன். பலபோட்டிகளில் சிறந்த அடித்தளமிட்டு பலவெற்றிகளுக்கு காரணமாய் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். களத்தடுப்பின் போது விக்கெற்றுக்கு அருகில் நின்று பலபிடிகளை எடுத்தது என் நினைவிற்கு வருகின்றது. நடுத்தர பந்து வீச்சாளனாக செயற்பட்டு பல விக்கெற்றுக்களை சிறியவயதில் சாய்த்ததை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

வெளிமாவட்டங்களுக்கு பல போட்டிகளுக்கு செல்லும்போது கல்லூரிவாசலில் நின்று வழி அனுப்பினேன். புன்சிரிப்புடன் கைகலுக்கி செல்வதையும் வரும்போது உன்கையில் வெற்றிகிண்ணம் இருப்பதையும் பலதடவை கண்டுள்ளேன். இந்துக்களின் போர் நடைபெற்று வெற்றிபெறும் போது வெற்றிக் கிண்ணத்தை சுமந்துவரும் காட்சியை பார்த்திருக்கின்றேன். எனிவரும் இந்துக்களின் போரிலும் நீ விளையாடுவாய் என்று எண்ணினேன் ஆனால்

நீ கிரிக்கெற்றுடன் மட்டும் நிற்கவில்லை. கூடைப் பந்தாட்ட விளையாட்டையும் நேசித்தாய். கல்லூரியில் மாலை இரவு நேரங்களில் கூடைப் பந்தாட்ட திடலே உனக்குச் சொந்தம். வளர்ந்துவரும் வீரனாக திகழ்ந்தாய். உதவி தலைவனாக செயற்பட்டாய். இந்த ஆண்டு வலயம், மாவட்டம், மாகாணம் என வெற்றி பெற்று தேசியத்தை நோக்கி விரைந்தாய். எனினும் உன்னை வழி அனுப்பும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைக்கவில்லை. இதுவே உனக்கு இறுதிப் போட்டியாகவும் அமைந்தது.

உன்னை இறுதியாகப் பார்க்கும் போது மீளாய் துயிலில் கல்லூரி கோல உடையுடன் உனக்கு பெருமை சேர்த்த கிரிக்கெற் மட்டையுடன் காட்சி அளித்தாய். என் துன்பத்தை உன் அப்பாவுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன். உனக்கு பெருமைசேர்த்த கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி மைதானத்தில் அஞ்சலி செலுத்திய நிகழ்வு காலத்தால் மறக்கமுடியாத சரித்திர நிகழ்வாக மாறிவிட்டது. உன் உடல் எங்களை விட்டு பிரிந்தாலும் உன் நினைவுகளும் பதிவுகளும் என் இதயத்தை விட்டு அகலா. உன்னை பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் என் இதய பூர்வ அஞ்சலிகளை செலுத்துகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

அ. அகீவதாஸ்

உன் கல்லூரி வாழ்கைக் கால அதிபர்

யா/மொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

சாதனை நாயகனே சரித்திரம் படைக்க வா

ஜெயக்குமார் கீர்த்திகள் என் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய மாணவன். ஒரு சில மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் சொந்தம் கொண்டாடுவது வழமை. அது போல் நானும் கீர்த்திகளின் ஆசிரியர் என்று இன்புற்றிருந்தேன். காதோரம் வந்த செய்தி பொய்யாகாதோ என பதறி அரற்ற வைத்தாயே. உன்னால் செய்ய வேண்டியவை ஏராளம் இருக்கையில் பாதியில் போனதேன்.

நீ உண்மையுள்ள மாணவன். சிறுவயது முதல் க.பொ.த உயர்தரம் வரை உன்னை அவதானித்தேன். நீ மாறவில்லை. பண்பு, பணிவு, களைப்புற்ற வேளையிலும் கல்விக்கு என நேரம் வந்தால் ஓடி வந்து அக்கறையுடன் கற்பவன் நீ. விளையாட்டில் சிறுவயது முதல் ஆர்வமாய் இருந்தாய். ஆனால் கல்வியிலும் கண்ணாய் இருந்தாய். கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் நீ சாதித்தது அதிகம். நீ கல்லூரியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம். உன் ஒழுங்கான ஒழுக்கமான பயிற்சி உன்னை சாதனை நாயகன் ஆக்கியது. ஆம் சிறுவயதிலேயே கொக்குவில் இந்துக்கும் யாழ் இந்துக்கும் இடையே நடக்கும் இந்துக்களின் போர்க் களத்தில் குதித்தவன்.

இந்த ஆண்டு இந்துக்களின் போர் நடந்த போது துடுப்பாட்ட வீரனாய் களம் புகுந்தாய் உன் அருகில் நின்று அவதானிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. உன்னிடம் பக்குவம் இருந்தது, பொறுப்பு இருந்தது, நிதானம் அதிகமாய் இருந்தது. அதனால் தான் கொக்குவில் இந்து உன்னை ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரனாய்ப் பார்த்தது. நீ குறுகிய காலத்தில் கூடைப்பந்திலும் ஜொலித்தாய். குடாநாட்டில் இருந்து தேசிய ரீதியில் கொழும்பு வரை சென்று வென்று வந்தவன் நீ. எப்படி விளையாட்டுத் துறையில் உனக்கு அதி தீவிர ஈடுபாடு ஏற்பட்டது? உன் தந்தை அருணோதயாக் கல்லூரியில் கால்ப்பந்தாட்ட வீரர் என அறிந்தேன். உனது சாதனைகளுக்குப் பின்னால் உன் வீடும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியும் இணைந்திருந்தன.

கீர்த்திகள் ஒரு வீழ்த்த முடியாத இலக்கு என்பது துடுப்பாட்ட களத்தில் உன்னை எதிர் கொண்ட அனைவரும் அறிவர். காலனும் நேரில் வந்தால் காலால் உதைத் திடுவாய் என்றோ கொசுவாக வந்து உனை கவர்ந்தானோ?

உன்குடும்பம் இறைவனை நேசிப்பவர்கள். ஆனால் இறைவன் உன்னை நேசித்தான் மிக அதிகமாகவே.....

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

K.K. வாசவன்

ஆசிரியர்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

கண்ணீர் அஞ்சல்

ஜெயக்குமார் கீர்த்திகள் (கீர்த்தி)

எமது கல்லூரியின் துடுப்பாட்டத் துறைக்கு பெருமை சேர்த்துக் கொடுத்த உன்னத வீரன், எதிர் அணிகளின் பந்து வீச்சாளர்களை இலகுவாக எதிர் கொண்டு ஓட்டங்களைக் குவிப்பதில் வல்லவன். அத்தோடு தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் பந்து வீசி எதிரணி வீரர்களின் இலக்குகளை வீழ்த்துவதிலும் மிகச் சிறந்த களத்தடுப்பினை மேற் கொள்வதிலும் மிகவும் கெட்டிக்காரன். தனது துடுப்பாட்ட திறமையினால் கல்லூரியில் தனக்கென முத்திரை பதித்தவன் கீர்த்திகள். கீர்த்திகளின் சாதனைகள் பல கண்ட கல்லூரி மைதானம் இன்று களையிழுந்து கிடக்கின்றது.

இவரின் இழப்பு எனது கல்லூரியின் துடுப்பாட்டத் துறைக்கு பேரிழப்பாகும்.

இவர் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்பதோடு இவர் பிரிவால் வாடும் குடும்பத்தினர் நண்பர்களுக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு கண்ணீர் பூக்களை காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

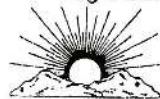
க. பிரதீபன்

நகர்ப்பாட்டப் பயிற்றுனர்

கொக்குவில் சிந்தூர் கல்லூரி

நிறைவேற்றாத ஆசை

உலகில் ஆசைப்படாதவர்கள் யாரும் இல்லை, மனிதர்கள். விலங்குகள் மட்டுமல்ல தேவுக்களும் ஆசைக்கு விதிவிலக்கல்ல: ஒருமுறை சூரியகவானுக்கு ஒரு ஆசை பிறந்தது நான் எப்படியும் ஒருமுறையாவது சூரன் என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று. ஆனால் சூரியகவான் தோன்றியகாலம் தொடங்கி நிறைவேறாத அவரின் ஆசை நிறைவேறவில்லை. ஆகையால் நிறைவேறாத ஆசைகளை வளர்ப்பதை நாம் மறப்போமாக.

ஒழுக்கமுள்ள நீங்கள் உலகத்துக்கே ஒளியாக இருக்கின்றீர்கள். மலையின் உச்சியில் இருக்கும் நகரம் பிறர் கண்களில் இருந்து மறைந்திருக்க முடியாது.

துருப்பாட்ட வீரர்களின் புலம்பல்

போட்டிகள் பல என்றாலும் களமிறங்குவது முதலில்
நீடித்திருந்து வெளியேறுவது இறுதியில்
ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை எம்முடன்
இணைந்திருப்பாய் என எண்ணி
சிறந்த ஆட்டகாரனாய் தேர்ந்தெடுத்தோம்
கணப் பொழுதில் கற்பனைகள் சரிந்ததென்ன
விதியென்றெண்ணி ஏற்றுக் கொள்ள
முடியவில்லை எம்மால்
விதியென்னும் காட்டில் நீ மறைந்த செய்தியை

மனதிற்கினிய நண்பனாய் நீ மறைந்தும் மறவாமல்
நினைவுகள் சிதையாமல்
எம் மனதில் நிலைத்திருப்பவனே
கண்களில் உன் முகம் கலையாமல்
உன் அன்பு என்றும் அழியாமல்
கலைந்த கனவுகள் மீண்டும் வராதோ எம் வாழ்வில்
மரணித்து மாதம் ஒன்று என்றாலும்
உன் நினைவுகளுடன் நாம்.....

என்றும் நினைவுடன்
துருப்பாட்ட வீரர்கள்
கொக்குவில் சிந்தாக் கல்லூரி

தொலைதூரம் சென்றாயோ? கீர்த்தி.....

சிறியவனே கீர்த்திகள் நீ பூத்துக்குமுங்கிய
இளமலர் நீ சுடர் விட்டு எரிந்த நீ ஏனடா உன்
பிரகாச ஒளியை அணைத்து விட்டு சென்றாயடா?

பெருமைகள் சேர்க்கப் பிறந்து விட்டாய் என்று எண்ணியோ என்னவோ உனக்கு கீர்த்திகள் எனப் பெயரும் கூட்டினர். அதற்குத் தகுந்தது போல் நீ எல்லோருடனும் அன்பு மொழி பேசி நீ அன்பானவன் என்று காட்டினாய். சிறுவயதில் இருந்து விளையாட்டுக்களிலும் பலகலை நிகழ்விலும் பங்குபற்றி பெருமைகள் பல சேர்த்தாயடா. கேட்போருக்க இல்லை என்றாது அள்ளிக் கொடுக்கும் கொடை வள்ளல் நீயடா. உன்முகத்தைப் பார்த்தாலே எவ்வளவு சந்தோசம். கற்ற நல்மணியாகி வித்தைகள் பல புரிந்தாயடா. நீ நித்தமும் எம்மை அன்பாக மாமா மாமா என்றழைக்கும் உன் குரல் கேட்காமல் கதி இழந்து நிற்கின்றோம். அன்பான உன் மச்சிகளும் மச்சான்மார்களும் உன்னைப் பார்ப்பதற்காய் ஏங்குகின்றனர். நீ ஒரு விளையாட்டுத்துறை ஆசிரியராகத் திகழ்வாய் என்று எண்ணி இருந்தோமடா. உன் குணத்திலும் விளையாட்டிலும் ஆர்வங் கொண்ட இறைவன் உனக்கு டெங்கு என்னும் கொடிய நோயைத் தந்தான். உன்னை இந்நோய் காவு கொண்டதை எம்மால் நம்ப முடியாது போனது. எத்தனையோ முயற்சி செய்தும் எங்கள் புகழ் மிகு கீர்த்திகளை தோற்கடித்து காலன் உன்னுயிரைப் பறித்தானே. எம் காதுகளுக்கு இச்செய்தி வந்தது. இது பொய்யாகக் கூடாது என்று எண்ணினோம். காலனவன் கருத்திழந்தான் எங்கள் பாலகனை பாதி வாழ்க்கையிலே பார்த்திருக்க பறித் தெடுத்தான் பாதகமே செய்து விட்டான். இறுதியாக எங்களால் உன்னுடன் பேசக் கூட முடியாது போனதடா.

*உன்முகம் காண்பதற்காய்
மாமாமார், மாயிமார்
மச்சாக்கிமார், மச்சான்மார்*

எம் முத்து தொலைந்ததுவே!

பல வருடம் வெளிநாட்டில் வாழ்கிறேன். உன் ஏழு வயதிலே முதன்முதலில் சந்தித்தேன். அப்போது சிறு பிள்ளையாய் எம்மைச் சுற்றி சுற்றி நீ திரியவாய் எம் பின்னால். சென்ற இரு மாதங்களுக்கு முன் நான் உனைச் சந்தித்தபோது என் கண்ணையே நம்ப முடியவில்லை. எம் முத்தான கீர்த்தியா? இவன் என்று. என் கண்தான் உன்மீது பட்டதுவோ? தோளுக்கு மேல் வளர்ந்த தால் தோழன்என்பது போல நீ என்னிலும் பெரியவனாய் வளர்ந்து நின்ற போது எவ்வளவு ஆனந்தப் பட்டோமே? நாம் வந்து நின்ற போது கூட நீ சில மணி நேரம் கூட கதைப்பது அரிதாக இருந்தது. விளையாட்டு விளையாட்டு என விழுந்துடித்துத் திரிந்தாயே. இம் முறை உன் புகழ் எல்லாம் பார்த்து அண்ணாவின் மகன் இவன் என்று கூற எவ்வளவு பெருமைப் பட்டோம். நீ அடிக்கடி பனடோல் போட்ட போது ஏனடா போடுகிறாய் என்று சித்தி கேட்டதற்கு அலுப்பாய் இருக்குது என்று தானே கூறினாய். அக்கமார் தம்பியுடன் அன்பாக இருந்தாயே. நாம் உள் திரும்பும் போது கூட பயணம் அனுப்ப வராது வெளியே சென்று விட்டாயே. வந்து இரு மாதமாக முன்னே நீ மறைந்த செய்தி இடியாய் வந்து நாம் சிலையாகி நிற்கிறோம்.

உன் அன்பான

ஜெயதாஸ் சித்தப்பா

தரும்பம்

(ஜேர்மனி)

மயானத்தைக் கண்டு பயம் எதற்கு?

ஒரு பெண்மணி பகவான் ரமணரை தரிசனம் பண்ண வருவது வழக்கம்.

சில நாட்களாக அந்தப் பெண்மணி வரவில்லை. பிறகு ஒரு நாள் பகவானை தரிசனம் பண்ண வந்தார்.

பகவான் கேட்டார். “ஏன் நீ சில நாட்களாக தரிசனம் பண்ண வரவில்லை?”

“நான் இப்போது புதிய இடத்துக்குச் சென்று விட்டேன். அங்கிருந்து வரும் வழியில் ஒரு மயான பூமி இருக்கிறது. அந்த மயானம் வழியாகவரும்போது எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது” என்றார்.

அதற்கு பகவான் “உயிருடன் இருக்கிற மனிதர்களைப் பார்த்துதான் பயப்பட வேண்டும். உயிர் அற்றவர்களைப் பார்த்து ஏன் அச்சப்பட வேண்டும்? ஜீவனற்றவர் உன்னிடம் வம்பு செய்ய மாட்டார்கள். கொள்ளை அடிக்க மாட்டார்கள். எனவே அந்த இடத்தைக் கண்டு நீ பயப்படக் கூடாது” என்றார்.

அன்பு மாமாவே!

அன்பான மாமாவே
ஆசையுடன் நான் உன்னை அண்ணா
என்று தான் அழைப்பேன்
கால் வலிக்க நடந்து சென்றால்
காவடிபோல் எனை தோள் மீது சுமப்பாயே!
சிறுபிள்ளை என்னுடன் நீ
சிறியவன் போல விளையாடுவாயே!
இனி எப்போ உன்முகம்
காண்பேன் மாமாவே.....

அன்பு மருமகன்
வி. அறிவகன்

மெழுகு வர்த்தியைப் போன்று ஒருவன் கல்வி
தேடுவதில் கரைந்து உருக வேண்டும்.

உன்னிட முள்ள இரகசியங்களை
யெல்லாம் உன் நண்பனிடம் சொல்லி
விடாதே. அவன் உன் விரோதியாக
மாறமாட்டான் என்று உனக்கு
நிச்சயமாகத் தெரியுமா?

நேருக்கு நேர் பேசும்போது ஆட்டைப் போலவும்
உனக்குப் பின்னால் ஓநாயைப் போலவும்
இருப்பவர்களை நம்பாதே! மற்றவர்களைப் பற்றி
உன்னிடம் குறைவாக பேசுகிறவர்கள் உன்னைப்
பற்றி வேறு மனிதர்களிடம் இழிவாகப்
பேசுவார்கள்.

என் தம்பி கீர்த்தி

கீர்த்திக்கு உரித்தான கீர்த்தியே
மறக்குமா எங்கள் நெஞ்சம்
உந்தன் மிகப்பெரிய சாதனைகளை

பள்ளிப் படிப்போடு மட்டுமல்ல
இணைச் செயற்பாட்டிலும்
ஈடிணையற்றவனாய்
துடிப்பான வயதீனிலே

துடுப்பாட்டம் மட்டுமல்ல
சுடைப்பந்தாட்டமும் கூடவே இருந்தது தான்
இப்படித் தான் எத்தனையோ
அத்தனையும் என் கீர்த்தியுடன்

கோபம் உன் முகத்தில் கண்டதில்லை
கோபம் கொள்ள எவரையும் நீ விட்டதில்லை
உதவியின்றி நிற்பவர்க்கு உதவி செய்த உத்தமனே
உன் அருமை சகோதரர்களை பிரிந்தே எங்கே சென்றாய்?

உன்னைப் பெற்றவள் இங்கே பித்துப் பிடித்தவள் போல்விழி பிதுங்கி நிற்க
அப்பாவும் அலறுகிறார் எங்கே என் கீர்த்தி என்று
இத்தனைக்கும் மத்தியிலும் கூறிடுவார் - உன் உடன் பிறப்புக்களுக்கு
எங்கே நீ சென்றதென்று

துடுப்பாட்டத்தில் வீராட் ஆவேன் என்ற உன்னை
பற்றிப் பிடித்ததோ டெங்குக் கிருமிகள்
நம்பவே முடியவில்லை
எப்படித்தான் அவைக்கும் தெரிந்ததுவோ
நீ ஓர் அப்பாவி பையன் என்று

போகின்ற வயதா இது
போகட்டும் என்று விட
எப்படித்தான் முடியுமடா?
வாடியிருக்கும் உறவுகளுடன்
வாடித்தான் உள்ளேனடா

காலன் கொண்டு சென்றதை
எப்படித் தான் தாங்குவது ஆனாலும்
நல்லுள்ளம் கொண்ட நீ
கடவுளிடம் சென்றதை நம்புகிறேன்
கொக்குவில் இந்துவின் மைந்தனே

-உன் வரவை எதிர் பார்க்கும்/
என்விழி நீருடன் காத்திருக்கும்/
உன் அண்ணன் கோபி (கனடா)

கீர்த்தி என்னும் கீரிடம்

கீர்த்தி என அழைத்தாலே நீ
கீதம் போல் சிரிப்பாயே
பெயருக்கே உரித்தானாய்
கல்வியிலே சிகரமாய்
விளையாட்டிலே அமுதசுரபியாய்
பண்பிலே ஏணியாய் நின்று உயர்ந்தவனே
கூற்றுவன் விளையாட்டில்
குறியாகி தோற்றாயோ?
அணையா விளக்கு என
ஆர்ப்பரித்து இருந்த வேளை
புயலாய் வந்துணை அழித்தவர் யாரோ?
சென்ற இடம் கூறாயோ? எம்
செல்வக் கீர்த்தியே பேச்சினிலே குழந்தையடா
செயலினிலே தலைவனடா
புகழினிலே நீ பெரியவனடா
உன்னைப் பாட வார்த்தைகள் போதாது
கண்ணீரில் கரைகின்றோம்
காலனுக்கு இரக்கமில்லையா?
மறு ஜன்மம் இருந்து விட்டால்
மறுபடியும் நீ வருவாய் எம்மிடம்
பாதிவிழியில் எமைப் பரிதவிக்க விட்டு சென்றாயே
தினம் தினம் என் புகழ் பாடும் தினத்தாள் கூட
உன்மரண கீதம் பாடுவது கேட்கிறதா?
உன் நிழல் கூட காணாது வெதும்புகிறோம்
கீர்த்தி நாம் இங்கு

உன் பாசத்தில்

சண்முகராசா பெரியப்பா

குடும்பம்

Heerthi How Can We Forget?

Day by day We think of you,
How can all of this be true?
We can't believe you're really gone,
We still can't accept it,
Even after so long
Just the thought of you make us cry
We never even got the chance to say - good bye

Every picture, Every letter,
We don't know if it will ever get better.
We always smell your familiar scent
It makes us think of all of the times we've spent
We know we didn't always get along.
And every time we talked, it would always go wrong
So many things we never imagined you'd ever be so far
away
You were our brother
And we loved you like no other
In our heart you'll always be,
You'll be our guide and help me see.
We'll never forget your soothing voice,
We would take your place if we had a choice
But now we have to let you rest,
Although without you our world's a mess.
We miss you with all of our heart,
We wish we never had to part.
We know you're always by our side,
So now we guess this is our good bye.

with the memories

Baba Akka, Baby Akka, Gopi Anna, Gana Anna

எம் குல விளக்கு அணைந்ததுவோ....?

அன்பான குல விளக்கே
ஆசை மகன் கீர்த்தியே
ஏனிந்த அவசரம்? எங்கு நீ சென்றாயோ?
சின்னஞ்சிறு மலராய் சிட்டு குருவியாய்
இருந்த நீ பென்னம் பெரியவனாகி
எமக்கு பெருமை சேர்த்தியேடா
சேர்த்திட்ட பெருமை எல்லாம்
நீ சென்ற பின்னேதான் எமக்குத் தெரியும்

ஆலமரமாய் நீ வளர்ந்து
அதில் ஆயிரம் உறவுகள் இளைப்பாறி
காலமகள் உனை தாலாட்ட
காத்திருந்த வேளை
காலனுக்கு தூது அனுப்பி உன்னை
கவர்ந்து சென்றவர் தான் யாரோ?
எம் மகன் கீர்த்தி
பள்ளி செல்லும் வேளையிலே
பார்த்தவர் கண்தான் பட்டதோ?
துடுப்பாட்ட களத்தினிலே
உன் துடுப்பாட்டம் தான் ஓடிந்ததுவோ?
எமைப் பட்ட மரமாகி
நற்கீர்த்தியுடன் சென்று விட்டாய்-கீர்த்தி நீ
துடுப்பிழந்த படகு போல் எம்
குடும்பம் ஆனதா?
எம் மகன் வளர்ந்து விட்டான்
இனி எமக்கு கவலையில்லை
என்று எண்ணியிருந்தோமடா
உன்வளர்த்தி எமைப் பிரிந்து செல்வதற்கா
ஆண்டாண்டு காலம் சென்றாலும்
எம் துயர் மாறாது? எப்போது
நீ எமைப் பார்க்க வருவாயடா?

என் அருமை அண்ணாவே!

என் அருமை அண்ணாவே
சின்னஞ் சிறு வயதிலே என்னை
சிறு மலராய் தூக்கி விளையாடினீர்கள்
நீங்கள் பெரியவன் ஆனதுமே
என்னுடன் பேசவும் நேரமின்றி
துடுப்பு மட்டையை தூக்கி விளையாடினீர்களே

நீ வீடு வரும் வரை வழி மேல் விழி
வைத்து காத்திருந்து வாசல் வரை
ஓடி வந்தால் நீ ஓளித்து வைத்து
பட்சணங்கள் உண்ணத் தருவாயே
இனி யார் அண்ணா எனக்குண்டு

வரும் ஆண்டில் அண்ணனுடன்
சேர்ந்து நான் ஆசையாய் பள்ளி சென்று
திரும்ப எண்ணினேன். பாவி எனக்கு
அந்த பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை.
பாதி வழியிலே பரிதவிக்க விட்டு
சென்றாயே அண்ணா

உன் பிரிவை நான் தாங்கக் கூடாது
என்றா என்னையும் நீ தள்ளி வைத்தாய்
உன் இறுதி யாத்திரையை கூட
என்னால் பார்க்க முடியாது
டெங்கு அரக்கனால் பாதிக்கப்பட்டேன்.
அண்ணா உன் பூதவுடலை பார்த்தால்
கூட நான் மனம் ஆறியிருப்பேன்
உன் புகழுடலை கூட காணாது
காலம் காலமாய் கரைகின்றேன்
வாராயோ என் கீர்த்தி அண்ணாவே.
வருகைக்காய் காத்திருக்கும்

கீர்த்தி என்னும் கீர்த்திகள்

நீ பிறந்தது முதல் உன்னுடன் நானும் இடம் பெயர்ந்து சாவகச்சேரி வரை சென்று வாழ்ந்தேன். நீ பெயருக்கு ஏற்றவனாய் வாழ்வாய் என்றுதானே உனக்கு கீர்த்திகள் என பெயர் வைத்தோம். பெயரிற்கே உரியவனாய் பண்பிலும் பாசத்திலும் கல்வியிலும் கலைகளிலும் நின்றதை 2005ல் வந்த போது கண்டிருந்தோம். பின்பு உன் திறமைகளை மற்றவர்கள் கூற கேட்டு மகிழ்ந்தோம். நீ வளர்ந்து பல விளையாட்டுக்களில் விளையாடுவதை தொலைபேசி மூலமும் Face book மூலமும் பத்திரிகை ஊடாகவும் அறிந்து மகிழ்ந்தோம். உன் உடன் பிறவாத் தம்பிகளும் சித்தப்பாவும் உன் விளையாட்டை வரும்வருடம் நேரில் காண ஆவலுடன் இருந்தனர். 03.10.2012 அன்று நான் கதைத்த போது உன் தம்பி உனக்கு காய்ச்சல் என்று தானே கூறினான். 04.10.2012 அன்று நீ வைத்தியசாலையில் என்று அறிந்த போது கடவுளை தானே வேண்டினோம் நீ சுகமாக வேண்டும் என்று. பிரிவிற்கு தான் காய்ச்சல் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நீ சுகமாகி வருவாய் என்று தானே நினைத்தோம். ஆனால் 06.10.2012 அன்று இடியான செய்தி ஒன்று எம் காதில் விழுந்ததுவே. ஏன் இப்படி செய்தி வந்தது. பாதியிலே நீ எம்மை ஏமாற்றி சென்றாயோ

உன் பிரிவில் கவங்கும்

சகிச் சித்தி குறும்பம்.

(கோடர்வே)

பொருளைச் சேகரிப்பதானலும் பெண்ணை
மணந்து கொள்வதானலும் மக்களைப்
பெறுவதானலும் நீ துன்பத்தை நீக்கிக்
கொண்டு இன்பத்தை அடைய முடியாது -
நெய்யினால் நெரும்பை அணைக்க முடியாது
துன்பமாகிய நெருப்புக்கு மனைவி மக்கள்
பொருள் முதலியன நெய் போன்றவை
போதும் என்ற திருந்தி உளக்கு
என்று உணருகிறதோ அன்று இவ்வ
மாளிகையின் முற்றத்தை அடைந்தவனாவாய்

உத்தமனே கீர்த்தி

வஞ்சமில்லா உள்ளங் கொண்ட
உத்தமனே கீர்த்தி - நீ
கீர்த்தி என்ற பெயருடனே
பூலோகத்தில் பிறந்த தம்பி!
உன் நாமத்திற்கு ஏற்றது போல்
நீ கீர்த்தியுடன் சென்றதெங்கே...?
பதினேழு வருடங்களாய் நாம்
அறிந்ததில்லை உன் கீர்த்தியை
இப் பூவுலகில் நீ இன்று இல்லை என்றாலும்
கீர்த்தியோடு கீர்த்தி - நீ கீர்த்தியாக
என்றும் நிலைத்திருப்பாய் எம் மனதில்
கீர்த்தி நீ கீர்த்தியுடன்
விண்ணுலகம் செல்வதற்கா
சிறுவயதில் பூலோக வாழ்வை விட்டு
யாவரையும் கலங்க வைத்து
விண்ணுலகம் சென்றாயோ?
உன் கீர்த்தியை அறிந்த ஆண்டவன்
உன்னை தன்னுடன் அழைத்தானோ?
என்றும் அவனிடத்தில் சேர்ந்து
நற்கதி அடைவாயாக!

உன் நிலைவுகளை சுமந்து கொண்டு

க. பஞ்சவிக்ரம்

(பெரியப்பாபெரியம்மா பிள்ளைகள் குடும்பம்)

மணியொழிகள்

எவ்வளவு நீண்ட ஆயுசு என்று ஒருவனைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசுவதைவிட எத்தனை நல்ல காரியங்கள்களை அவன் சாதித்திருக்கிறான் என்று மதிப்பீடுவதே புத்திசாலித்தனம்.

-பாடலீடஜ்

எங்கு சென்றாய் கீர்த்தி

அன்பின் சிகரமாய் பண்பின் பிறப்பிடமாய்
பாசத்தின் உறைவிடமாய் நேற்றுவரை வாழ்ந்த நீ
இன்று எம்மை தவிக்கவிட்டு எங்கே சென்றாயோ?
எல்லோருக்கும் உத்தமன் நீ உனக்கு எம்மை
தவிக்க வைக்க எப்படி மனசு வந்ததுடா கீர்த்தி?
சின்னஞ்சிறு வயதினிலே துள்ளி திரிந்து விளையாடி
கள்ளயில்லாது வாழ்ந்து வந்த உன்னை
நயவஞ்சகங் கொண்ட காலன் என்னும் கொடிய டெங்கு
அழைத்துச் சென்ற மாயமென்னடா?
பொருத்தமான நாமத்தை தான் உன் பெற்றோரும்
உனக்கு கூட்டி வைத்தனரோ?
கொக்குவில் இந்துவிற்கு மட்டுமல்ல நீ இந்த
தேசத்திற்கே விலைமதிப்பற்ற சொத்தடா
யாழ்ப்பாணத்து மைதானங்கள் மட்டுமன்றி
தென்னிலங்கை மைதானங்களும் உன்னை காணாது
சோபையிழந்து போய் இருக்குதடா
கீர்த்தி வருவான் என்று உன் நண்பர்கள்
உன் வீட்டு வாசலிலே காத்து நிற்கின்றார்களடா
உன் கல்லூரி ஆசான்களும் நண்பர்களும் நீ
சென்ற இடம் தெரியாது தவிக்கின்றார்களடா
உன் பெற்றோரும் உறவினரும் நீ வருவாயென
தினம் தினம் உன் வரவிற்காய் காத்திருக்கிறார்களடா
போதும் நிறுத்து உன் விளையாட்டை
இனியாவது சொல் நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று
பூலோகத்தில் உன் புகழைக் கண்ட இறைவன் - தன்
உலகத்திலும் உன் பெருமை சேர வேண்டுமென்று
டெங்கு என்னும் நாடகமாடி உன்னை அழைத்து சென்றானோ?
அவனிடத்திலும் நீ சாதனைகள் படைத்திடடா,
என்றும் உன் ஆன்மா அவன் தாள்
பணிந்திட வேண்டுகின்றோம்.

உன் பிரிவால் வாடும்

ராம பெரியப்பா குழப்பம்

எங்கள் அன்பு கீர்த்தி

கீர்த்தி

கடந்த வருடம் உங்களை வந்து சந்தித்தது இன்று போல் இருக்கிறது. அதற்குள் எல்லாமே முடிந்து விட்டது. எங்களால் நம்பமுடியவில்லை. நந்தினி அன்ரி, நந்தினி அன்ரி என்று நீங்கள் அழைப்பது என் காதில் ஒலிக்கின்றது. உங்கள் விளையாட்டு திறமைகளையும் நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தோம். உங்கள் அழகான தோற்றத்தைப் பற்றி நாங்கள் அடிக்கடி வீட்டில் கதைப்போம். நீங்கள் இவ்வளவு திறமையாக இருந்ததால் தான் காலன் உங்கள் உயிரை எடுத்து விட்டான் என்று மனம் வருந்துகிறோம்.

நாங்கள் ஊரில் நின்ற போது அடிக்கடி ஏழாலைக்கு வந்து ஆரூரன், மயூரனுடன் நன்றாக பழகினீர்களே. துடுப்பாட்ட விளையாட்டைப் பற்றி அவர்களுக்கு நல்ல விளக்கம் கொடுத்தீர்கள். அவர்களும் உங்கள் பிரிவால் தவித்து நிற்கிறார்கள்.

பெயருக்கே ஏற்ற கீர்த்தியாய் வாழ்ந்து முடித்துவிட்டீர்கள். உங்கள் பிஞ்சு முகமும் உங்கள் குரலும் என்றும் எங்கள் நினைவில் இருக்கும். உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்கும் உங்கள் குடும்ப அமைதிக்கும் கடவுளை பிரார்த்திக்கிறோம்.

என்றும் ஆறாத் குயரில்
நந்தினி அன்ரி குழம்பம்
கடைடா

மதியாதார் முற்றம் மதித்தோர் காற்சென்று மிதியாமை
கோடி பெறும்
உண்ணீர் உண்ணீர் என்று உபசரியார் தம்மனையில்
உண்ணாமை கோடி பெறும்
கோடி கொடுத்தும் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு கூடுதல்
கோடி பெறும்
கோடான கோடி கொடுப்பினும் நாப்பிறழ்ந்து நாக்கோடாமை
கோடி பெறும்

இரங்கற் செய்தி

இலையக்குமார், பாக்கியலட்சுமி தம்பதியினரின் தலைமகன் செல்வன் கீர்த்திகன் கடந்த 06.10.2012ல் காலத்துக்கு முந்தியதான மரணத்தைத் தழுவினான் என்ற செய்தி எம்மை மீளாத துயரில் ஆளாக்கி விட்டது.

மீனஏய்ஜ் கடப்பதற்கு மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் உள்ள நிலையில் இவனது இழப்புத் தாய், தந்தையர், சகோதரங்கள், மற்றும் நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும் பள்ளித் தோழர்களுக்கும், பங்குபற்றிய விளையாட்டுக் கழக உறுப்பினர்களுக்கும் எத்தகு கவலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை எண்ணியும் பார்க்க முடியாது.

நன் மாணாக்கனாக, சிறந்த விளையாட்டு வீரனாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நற்சபாவமுடையவனாகத் திகழ்ந்த கீர்த்திகன் இன்று நம்மத்தியில் இல்லையே என நினைக்கும் போது இதயம் கனக்கிறது. இவனது பூதவுடல் மறைந்தாலும் கீர்த்தி உடல் பலருடைய மனதில் பலகாலம் நிலைத்திருக்கும்.

கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தது போலக் காலன் கவர்ந்து விட்டான். இது அவன் குடும்பத்தினருக்கு இலகுவில் ஈடு செய்துவிட முடியாத துன்பவியல் ஆகும். தேறுவது எப்படி? தேற்றுவது எப்படி?

எவ்வாறாயினும் இது இறைவன் தீர்ப்பு என எண்ணி ஆறுதல் அடைவோம். தான் நேசிப்பவர்களை இளமையிலேயே இறைவன் அழைத்துக் கொள்கிறான் என்றொரு கூற்று உண்டு. இவனை இடைவழியில் இழந்து இன்னலில் மூழ்கியிருக்கும் பெற்றோர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் இதனைத் தாங்குவதற்கான துணியை அந்த இறைவனே நல்கவேண்டும் எனக் கூறி எமது தேற்றலை நிறைவு செய்கிறோம்.

சாந்தி நிலவ வேண்டும்.

மகர நிலா வாசிகள்
ஏழாலை.

ஏன் இந்தப் பரிவு எமக்கு.....?

கீர்த்தி என்றால் எம் மனதில் இருப்பதே சாவகச்சேரியில் நாம் உன்னுடன் வாழ்ந்த காலங்களும் அத்தாச்சி என்ன score தொலைபேசி அழைப்புமே.....

நாம் இடம்பெயர்ந்து சாவகச்சேரியிலிருக்கும் போது உன்னை எப்போதும் தூக்கிக் கொண்டு திரிவோமே. அதை மறக்க முடியுமா? அதன் பின் நாங்கள் உன்னைக் கண்டது இரண்டு வயதிலே. அப்போதும் உன் வீட்டிற்கு அருகிலே தானே இருந்தோம். காலையில் சாந்தி மாமா உன்னை தந்து விட்டு செல்வதும் உனக்கு குளிக்க வார்த்து சாப்பாடு, உண்டி விட்டதையும் எண்ணி கண்ணீர் வடிக்கின்றோம்.

கிரிக்கெட் match நடக்கும் போது எங்கள் வீட்டில் இரவு தங்கி பார்ப்பதும் நாங்கள் எல்லோரும் Sri lanka support நீ மட்டும் India. உன்னுடன் சண்டை பிடிப்பதற்காகவே என்னடா India தோற்கப் போகிறது என்று சொல்லும் போதும் சில சமயம் India தோற்றுப் போனாலும் உன்னிடமிருந்து ஒரு சிரிப்பும் அத்தாச்சி அவங்க Bowling சரியில்லை, Batting சரியில்லை என்ற பதிலே வரும். நானும் school இல் நல்லதொரு cricket player என்றோ நான் இந்த match இல் அப்படி விளையாடினேன் என்ற வார்த்தையே உன் வாயிலிருந்தே வராதே... ஏனடா உனக்கு புகழ்ச்சி என்பதே பிடிக்காதா...?

சாந்தி மாமாவிற்கு உன்னை பிடித்ததால் என்னவோ எங்களிடமிருந்து உன்னை பிரித்துக் கொண்டு போய் விட்டார். ஆனால் உன்னால் எப்படி இதையெல்லாம் மறந்தும், உன் கனவுகளையும் முழுமையாக அடைவதற்கு முன்னும் பாதியிலேயே எங்கள் அனைவரையும் தவிக்க விட்டு சென்றது ஏனோ...? உன் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திக்கும்

அத்தாச்சியார்கள்.

கொக்குவில் இந்து அின்னையின் மைந்தவின் துடுப்பாட்ட வரலாறு

ஜெயக்குமார் கீர்த்திகன் 13 வயதிற்குட்பட்டோர் கிரிகெட் அணியில் சேர்ந்து கொள்வதற்காக ஆண்டு 7இல் படிக்கும் போது பயிற்சி பெறுவதற்காக என்னிடம் வந்தார். அவரிடம் இருந்த திறமை, கிரிகெட்டில் இருந்த ஆர்வம், பயிற்சிக்கு ஒழுங்காக வந்தமை, பணிவு ஆகிய சிறந்த பண்புகளைக் கண்டு அவரை அணியில் சேர்த்துக் கொண்டேன். அவர் சிறந்த துடுப்பாட்ட வீரன் அத்தோடு பந்து வீச்சாளரும் கூட. அத்துடன் அவர் சிறந்த விக்கட் காப்பாளர் என்றும் கண்டு கொண்டேன். அதனால் அவரை விக்கெட் காப்பாளர் ஆக்கிக் கொண்டேன். இவர் ஒவ்வொரு வயதுப் பிரிவிலும் வயது 13, 15, 17, 19 ஆகிய அணிகளில் விளையாடி பல சாதனைகள் புரிந்தார். 2012ல் நடைபெற்ற இந்துக்களின் போர் என்று வர்ணிக்கப்படும் மாபெரும் துடுப்பாட்டப் போட்டியிலும் இவர் ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரனாக களமிறங்கி நல்ல ஆரம்பத்தை இட்டு கொடுத்தார். இவர் 17 வயதுப் பிரிவில் இருந்த போது 19வயது அணியில் விளையாடியது சிறப்பம்சமாகும்.

இவர் பல 50 ஓட்டங்களையும் அத்தோடு பெறுமதி மிக்க விக்கற்களையும் சாய்த்திருக்கின்றார். எனது மனதில் வருங்காலத்தில் இவர் ஓர் கொக்குவில் இந்துவின் நட்சத்திர துடுப்பாட்ட வீரனாக திகழ்வார் என்ற மனக் கோட்டை கட்டினேன். ஆனால் விதி என்னை ஏமாற்றி விட்டது.

இவர் விளையாட்டில் மட்டுமல்ல கல்வியிலும் சிறந்த பெறுபேற்றை பெற்றிருக்கிறார். இவரின் இழப்பை எப்படி ஈடு செய்வது? ஒருவன் விளையாட்டில் சிறந்த வீரனாக இருப்பதற்கும் கல்வியில் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்கும் நல்லொழுக்கம், பணிவு, ஆசிரியரை மதிக்கும் பண்பு அடிப்படையானது. இவரிடம் இவ்வளவு நல்ல பண்புகளும் திறமைகளும் இருந்ததால் சிறந்த வீரனாகவும் கல்வியிலும் சிறந்து விளங்கினார். ஓர் முதியவர் கூறினார் “நல்லவர்களை இறைவன் மிக விரைவில் தன்னிடம் அழைத்து கொள்வான்” என்று அது உண்மை போல் உள்ளது.

அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

பயிற்சியாளர்

Dr. கோகுலன்

அன்பான கீர்த்தி மச்சான்

நான் ஆண்டு ஒன்று படிக்கும் போது பாடசாலையால் வீடு வரும் போது உன் மழலை மொழியால் ஆரவாரமாக வரவேற்பாய். நாம் இருவரும் ஒன்றாக உணவருந்தி பகலில் குட்டித்தூக்கம் போட்டு மாலை முழுவதும் விளையாடி அப்பப்பா இப்படி எத்தனை இனிய நிகழ்வுகள். எதையென்று சொல்வேன். நீ வளர்ந்த பின்பு உனக்கு விளையாட்டிலே பொழுதுகள் போனதாலும் என்னுடன் Phone இல் கதைப்பாய். கொம்யூட்டரில் வரும் சந்தேகங்களை அத்தான் வீட்டை வருவீர்களா என்று கேட்பாய். நீ தர்சன் அத்தான் என்று இனி அழைக்கமாட்டாய். நிரந்தரமாக சென்றுவிட்டாய் என்பதே தாங்கமுடியவில்லை. பற்கள் முழுவதும் காட்டி அழகாக சிரிப்பாய் அந்தச் சிரிப்பை இனி காணவே மாட்டோம். உனக்கு காய்ச்சல் வந்த ஆரம்பத்தில் தர்சன் அத்தான் நல்ல Pen drive வேணும் பார்த்து வாங்கித் தருவீர்களா என்று Phone பண்ணிக் கேட்டாய். ஆனால் அந்தக் காய்ச்சல் உன் உயிரையே பலி கொண்டதே.

எங்கள் உறவுகளின் கொண்டாட்டங்களில் எல்லாம் என்னுடன் சோடியாக நின்றாய். இனியார் வந்தாலுமே அது கீர்த்தியாகுமா? உன்னை கடைசியாக வழியனுப்ப வந்த உன் நண்பர்கள் மூலம் நீ நண்பர் வட்டாரத்திலும் சிறந்தவனாக வாழ்ந்தது புரிந்தது.

மாமா, மாமி, ஆர்த்தன், ஆர்பி, அபிசன் அனைவருக்கும் மன அமைதியை கடவுள் அருளட்டும்.

உனது

நர்சன் அத்தான்

பாஸு அத்தான்

கீர்த்தி நீ தந்த வலி....

உன் நினைவு மலரில் நாம் எழுதுவது என்பதே பெரிய வலி. கீர்த்தி எம் வீட்டில் நீ வளர்ந்தது சிறிது காலம். உனது குறும்புகள் குழப்படிகள் என பல சுவையான சம்பவங்கள். நீ மழையில் நனைய விரும்பி அடம்பிடிப்பாய் கரடி வரும் என்று பயம் காட்டினாலும் என்னை ஏமாற்றி நீ வெளியில் ஓடியபோது பெரிய இடிமுழக்கம் கேட்டு அன்றி கரடி வருகுது என்று அலறி ஓடி வந்து என்னைக் கட்டிப் பிடித்தாய். அதன் பின்பு மழை பெய்தால் நீ வெளியில் நனைய விரும்ப மாட்டாய். நீ வளர்ந்த பின்பு நாம் சொல்லக் கேட்டு பல தடவை சிரிப்பாய். நீ இறப்பதற்கு முன்பு எல்லாருமாக ஊர் சுற்றிப் பார்த்த போது என்னுடன் நிறைய கதைத்தாய். எனக்கு புரியவில்லை அது கடைசி சந்திப்பு என்று. நீ மரணமடைந்த அன்றைய பொழுது காலையில் உனக்கு ரத்தம் தருவதாக ஓடிவந்தும் உன்னைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட வில்லை. இனி எப்போதுமே உன்னைப் பார்க்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியவில்லையடா.

இந்த சின்ன வயதில் நீ ஆசைப்பட்ட விளையாட்டுத் துறையில் சாதித்து வெற்றி கண்டாய். பத்திரிகைகளில் உன்னைப் புகழ்ந்து எழுதுவது பார்த்திருக்கின்றோம். இன்னும் சாதித்து உன் கனவு நிறைவேறும் புகழ்பெறுவாய் என நம்பினோம். எல்லாமே பொய்யாகி எங்களை எதிர்பாராத அதிர்ச்சியில் வீழ்த்தி நீ விண்ணுலகு சென்று விட்டாய்.

உன் நினைவுச் சுவைகளுடன்

வசி மாமா

வநகா அக்ரி

என் அருமை மச்சானே

எங்கள் அன்பு மச்சானே
மச்சான் முறை என்றாலும் கீர்த்தி
என்று தானே உனை அழைத்தோம்
எமை விட்டு பிரிந்து எங்கு தான் சென்றாயோ?
உன் பிரிவு உண்மையென இன்றுவரை
நம்பமுடியவில்லை.
சாதனைகள் பலவும் சாதிக்க
நினைத்த உன்னை காலனவன்
தன் அருகில் கவர்ந்து சென்றனோ?
நல்லவர்கள் சாவதில்லை
எல்லோர் மனங்களிலும் நினைத்திருப்பார்
உன் நினைவை எப்படித் தான் மறப்போம்
உன் ஆத்மா சாந்தியடைய
ஆண்டவனை வேண்டுகிறோம்.

மச்சான்மார்
மச்சான்மார்

முத்தான கீர்த்தியே எங்கே இருக்கிறாய்

முத்தான கீர்த்தியே எங்கே இருக்கிறாய் கண்ணீர் ஆறாய் பெருக்கெடுக்க
கலங்குகின்றோம் இங்கே நாம், நாம் வெளிநாட்டில் என்றாலும் விடுமுறைக்கு உங்கு
வந்த போது உன் அன்பான அரவணைப்பில் அகமகிழ்ந்தோம், உன் திடமான
தோற்றம் பண்பான பேச்சு நேரான பார்வை திறனான விளையாட்டு எல்லாம் பார்த்
போது உன்னுடன் சில நாட்கள் பழகினாலும் பலகாலம் வாழ்ந்த பெருமதிம் எமக்கு.
ஆனால் நிலையற்ற இவ் வாழ்வில் நிலையானது ஒன்றுமில்லையென நிறைவாக
புரிந்து கொண்டு நிரந்தரமாய் எமை விட்டு பிரிந்தாயோ எம் கீர்த்தி

மகா மாயா குதும்பம்
ஜேர்மனி

ஓடி வருவாயா ! ஒரு முறை நாம் காண !

நட்பு எனும் மாலையிலே ஒரு பூ உதிர்ந்ததுவோ!
இறைவா ! எம் கீர்த்தி இறந்தான் என்ற செய்தியை நம்புவதா நாம்
எம் இதயம் துடிக்கவில்லையே வெடிக்கின்றதே கீர்த்தி !
இன்பம் என்றால் கூடி வரும் நண்பர்கள் மத்தியிலே
துன்பம் என்றால் ஓடிவரும் உற்ற நண்பனடா நீ !
கல்லான கடவுளே உனக்கும் கண்ணுண்டோ
கருவிழி கசங்குகிறதே இருவிழி அழுகின்றதே !
வண்டாடிய பூக்களால் கொண்டாடி இருந்தோமே
திண்டாடி மாலையிட்டு திகைத்திடோம் இன்று நாம்
மாண்டனையோ நீ ! மீண்டு வாடா எம்மிடத்தே !
கொக்குவில் சந்தியிலே கண்ணெதிரே நீ நின்று
விண்ணதிர் ஒலித்த குரல் மீறி இன்று
செவிப்பறை தன்னில் பறை ஒலியாய் கேட்கின்றதே
குந்தி இருந்து குளறி அழவும் முடியவில்லை
கும்பிட்டு கேட்கின்றோம் இறைவா :
கண் முன்னே அவனை காட்டி விடு ஒரு முறை தான்
மரணம் உன் உடலுக்கு மட்டும் தானடா
உன் உயிர் எங்களோடு என்றும்
உறவாடிக் கொண்டு இருக்குமடா
விபத்தொன்று நடந்திருந்தால் விதி என்று இருந்திருப்போம்
மதி கெட்டுப் போன மரணம் வியாதி வடிவில்
விபரீதமாய் வந்ததடா !
கூடுகட்டி கொக்குவில் இந்துவில் குந்தி இருந்து
குட்டிப் பார்சலை விரல் விட்டே அளைந்துண்டோம்
கூவி அழைக்கின்றோம் எம் ஆவி துடிக்கின்றதே
பாவிகள் நாங்கள் உன்னை பாதியிலே பிரிந்தோமடா !
ஆடுகளத்தில் நீ ஆடும் போது எதிரணியின் பாடு
பெரும்பாடாய் போகுமடா !
கருவறையில் நீ தோன்றி வகுப்பறையில் எம்மோடு ஒன்றாகி
இன்று கல்லறைக்காய் பிரிகின்றாய்
கொக்குவில் இந்துவின் மைந்தனடா நீ ! என்றும் உன் கீர்த்தி மங்காது

விளையாட்டில் நீ வீரனென்று கூடைப்பந்தில் கூடி ஆடும்
எம்மவர்கள் சொன்னார்கள்
துடுப்பாட்டத்தில் உன் துடிப்பு பற்றி உன் இடம் அடிவாங்கி
ஓய்ந்த பந்து அலறுகின்றதே
உன் பாதச் சுவடு என்று படும் என்று
எம் பள்ளித் தாய் பதறித் துடிக்கின்றாள்
ஓடி வருவாயாடா ஒருமுறை தான் நாம் காண !

உன் நாயகில் குடிக்கும்
நண்பர்கள்

அன்பான அண்ணாவே

அண்ணனுண்டு வழிகாட்ட
என்று தானே நம்பியிருந்தோமே?
நடு வழியில் விட்டு விட்டு ஏன் சென்றாய்
உன் அழகான பேச்சும்
சினக்காத மனமும் எம்மை தினம்
வதைக்குதண்ணா?
மாடி வீட்டில் ஓர் அறை உனக்கு என்றாய்
இன்று வீடே கலங்குதண்ணா உன்
வரவை காணாது
காலனுக்கு தெரியாதா? காலம் இன்னும்
உனக்குண்டு என்று
பாசப் பறவைகளாய் ஓர் வீட்டில் வாழ்ந்தோமே
ஒரு பறவை எமை தவிக்க விட்டு எங்கு தான் பறந்ததுவோ?

அன்புக்காய் ஏங்கும்
தம்பி - ஆர்க்தன்
தங்கை - ஆரவி

உடன் பிறவா சோதரியின் உள்ளத்திலிருந்து

நீ பிறந்து சில மாதங்களிலேயே நான் கிளிநொச்சிக்கு சென்று விட்டேன். ஏழு வயதிலே உனை முதன் முதலாய் சந்தித்த போது உந்தன் குறும்பான செயல்களும் பணிவான பேச்சும் இன்றும் என் கண் முன்பே நிழலாய் நிற்கிறது. நீ வளர்ந்து பெரியவனானதும் உன் தோற்றம் செயல்கள் பணிவான நடத்தைகளையும் கண்டு பெருமைப்பட்டேன். நாங்கள் இருமுறை முல்லைத்தீவு பார்க்க சென்ற போது நீ கதைத்த குறும்புக் கதைகள் என் காதில் ஒலிக்குதலா. நோய் என்று உன்னை வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச் சென்ற போது நீ திரும்பி வரமாட்டாய் என்று துளி கூட நினைக்க வில்லை. 06.10.2012 சனிக்கிழமை காலை அவசரசிகிச்சை பிரிவில் இறுதியாக நான் பார்த்த போது இரு விழிகளையும் அசைத்து முகம் மலர்ந்து புன் சிரிப்புடன் பார்த்தாயே. அந்த நிமிடம் நான் நினைத்தேன் நீசுகமாகி வருவாய் என்று. ஆனால் அது உன் இறுதிப் பயணத்திற்கான சைகை என்று இப்போது தான் உணர்ந்து கொண்டேன். கீர்த்தி நீ ஒன்றும் அறியாமல் சென்று விட்டாய் இங்கே நாம் ஒவ்வொரு கணமும் குமுறுகின்றோம் உனக்கு கேட்குதலா. காலம் உள்ள வரை உன் கவலை தீராதலா.

உன் பிரிவால் நயருறும்

கௌசலாக்கா

நெஞ்சில் நிறைந்தவனே ! நெடுந்தூரம் சென்றாயோ?

நெஞ்சில் நிறைந்தவனே ! நெடுந்தூரம் சென்றாயோ!
மீண்டொரு கால் வந்து நீயும் களம் இறங்கமாட்டாயோ!
AB துடுப்பாட்ட அணியிலே துடிப்பாய் நிற்பவனே!
ஓடி ஓடி விளையாடி ஒரு போதும் ஓய மாட்டாய்
துடுப்பாட்டம் என்று சொன்னால் துரிதமாய் நின்றிடுவாய்
நின் உயிர் மூச்சே அதுவென்று உணர்த்திடுவாய் எம்மவர்க்கு
இறுதியாய் எம் அணியின் விளையாட்டில்
அமோகமாய் விளையாடி அடைந்திட்டாய் பெருமகிழ்ச்சி
அள்ளி அணைத்திட்டோம் இறுதி அணைப்பென்று
அறியாத பாவிகள் நாம்.
சிற்பிக்குள் முத்தாக சிரிக்கின்ற அழகெங்கே?
உன் உடல் குலுங்க நடந்து வரும் வீர நடை எங்கே?
விரும்பியே எடுத்திட்ட துடுப்பாட்ட மட்டை இங்கே?
விம்மி விம்மி அழுகின்றதே கேட்கலையா நின் செவியில்
கண்ணுள் நிறைந்தவனே! கணப் பொழுதில் எங்கு சென்றாய்
கண்மேனும் உனைமறவா வாழ்ந்திடுவோம் நாங்களடா!
துடுப்பாட்ட போட்டி ஒன்றை உன் பெயரால்
நடத்தி நாமும் அஞ்சலி தான் செய்திடுவோம்
வருடாந்தம் அதை வகை வகையாய் செய்து நாங்கள்
நின் நினைவில் வாழ்ந்திடுவோம் இது உறுதியடா!
உன் ஆத்மா சாந்தி பெற என் நாளும் வேண்டுகிறோம்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

AB துடுப்பாட்ட வீரர்கள்
கொக்குவில்.

கீர்த்தி என்ற வெற்றித் தீபமே!

எமது அன்புத் தம்பியே! வெகு விரைவில் உனை இழந்தோம்
வீரக்குட்டி என்று வீராப்பு சொல்லும் நாங்கள்
வேறு வழி இன்றி விம்புகின்றோம் இங்கிருந்து
துள்ளி ஓடி வந்து நீயும் தோள் கொடுத்தாய் எம்மவர்க்கு
அள்ளி நாமும் அணைத்திடுவோம் அன்புத் தம்பியென்றே
அனைவரையும் ஏமாற்றி அணைந்த தீபமே நீ!
அணையா விளக்காக நின் கீர்த்தி என்றுமுண்டு!
அன்று நீ மரணப் படுக்கையிலே மயங்கிய வேளையிலே
உணர்வின்றி களம் சென்றோம் உற்சாகம் இழந்து நின்றோம்
உயிரற்ற ஜடங்களாய் எடுத்திட்டோம் துடுப்பதனை
தோற்கின்ற வேளையிலே தோள் கொடுத்தாய் கீர்த்திகளே!
வெற்றி பெற்றோம் நாங்கள் ஐயா! வெறுமையான வெற்றியல்ல
வீரன் கீர்த்தி உந்தன் உயிர் பிரிந்த வேளையிலும் உணர்த்தி விட்டாய்
எம்மவர்க்கு
கையிலே வெற்றிக் கிண்ணம் ஐயா காதினிலே

நின் துயரச் செய்தியடா

இறுதியாய் நீ பெற்ற அதே கிண்ணத்துடன்
ஓடி வந்தோம் உனை நாடி வைத்தியசாலைக்கே
உயிர் பிரிந்த உன் உடலை ஒரு கணம் தான் பார்த்தோமடா!
மௌனமாய் அஞ்சலித்தோம் மண்டியிட்டோம் கீர்த்திகளே!
உன்னைப் போல் குட்டி வீரனை நாம் ஒரு நாளுந் பார்த்ததில்லை
ஒரு போதும் உனை மறவோம் உன் நினைவில் வாழ்ந்திடுவோம்
கண்ணுள் மணிபோல் காலம் எல்லாம் கலந்திருப்பாய்
காலன் உனை கவர்ந்தாலும் கட்டழகா!

கனமான எம் இதயத்தில் குடி கொண்டாய் கீர்த்திகளே!

கொக்குவில் இந்துவின் துடுப்பாட்ட வீரனடா
குலையாது உன் கீர்த்தி அழியாது உன் நாமம்
அமர உலகில் நீ அணையா விளக்காக
பூவுலகில் எம்மவர்க்கு புனித வெற்றி தந்திடுவாய்.
உன் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டுகின்றோம்
அண்ணாமார் நாங்கள் எல்லாம்
சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி

K. C. C. துடுப்பாட்ட வீரர்கள்
கொக்குவில்

உடன் பிறவாத் தம்பியின் புலம்பல்

அப்பாவை பிரிந்து ஆறுமாதம் கடக்கமுன்
அண்ணணின் பிரிவுத் துயர் அதிர்ச்சியாய் இருக்கிறது
தனியனாய் பிறந்த எனக்கு அக்கவலை தெரியாமல்
தங்கமாய் என் கீர்த்தி அண்ணா தரணியிலே இருந்தாரே
விடுமுறை என்றாலே விருப்புடன் அண்ணனுடன்
விளையாடச் சென்றிடுவேன். கோபமாய் பார்த்ததில்லை
கொடும் வார்த்தை கேட்டதில்லை, செல்லமாய்
எனை அழைத்து விளையாட்டு விளையாடுவான்
தனியே தான் இருக்கவென்று தலைவிதியை
அந்தக் காலனவன் மாற்றி தங்கமான என் அண்ணாவை
தன் வசம் அழைத்தானே தனியாய் இருந்து
தவிக்கின்றேன் இங்கு

தம்பி
தீனேஷ்

என் நெஞ்சத்தின் துளிப்பு

இனிய நல் பாங்கும்
எழிலுறு தென்றல் போல்
இனித்திடும் வார்த்தையும்
கல்வியின் சிறப்பினால்
மற்றவர் மனங்கள் - மகிழ்வற
கனிவாகி வாழ்ந்திட்ட - கீர்த்தி
நின் இழப்பதன் வலியது
என் நெஞ்சினை வருடிட - உந்தன்
நினைவுகள் - என் நெஞ்சோடு

நீ ஆடுகளம் புகுந்தே
ஆடுகின்ற பாங்கு - கேட்டு
உன் தந்தை என்னோடு - பகிர்ந்திட்ட
வார்த்தையெல்லாம்
கனவாகிப் போனதபா - கீர்த்தி
இலங்கை துடுப்பாட்ட - அணிதன்னில்
யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் மகனாய்
நீ திகழ்வாய் என நாம் எண்ணியிருக்கையில்
சுடுதியாய் காலன் உனை கவர்ந்ததமையால்

கலங்கி நாம் தவிக்கின்றோம்
எம் மண்ணிற்கு உன் வித்தகம்
தேவையடா - கீர்த்தி
மீண்டும் வந்து விடு உன் தாய் மடிதேடி
அதுவரையில் உன் நினைவுகளோடு
காத்திருப்பேன்.

கீர்த்தி நிறைந்த கீர்த்திகளே ! எங்கு சென்றாய்?

காற்றினிலே வந்த செய்தி கனவாக மாறாதோ!
கடவுளே கீர்த்திகளை காத்தருளும் என்ற குரல்
கரைந்துதான் போனதுவே!

2012 ஐப்பசித் திங்கள் ஆறாம் நாள் அந்தி மங்கிய மாலைநேரம் கணீர்
என்றே ஒலித்த என் வீட்டுத் தொலைபேசியில் அம்மா.. அம்மா என் கீர்த்தி
போய்விட்டான். என்னால் தாங்கமுடியவில்லை அம்மா என்ற என் மகனின்
அழுகுரல் கேட்டே திகைத்திட்டேன் . என் நெஞ்சை துயரம் கீழ்ந்ததே. வேலை
விட்டே நான் வந்தால் வீட்டினிலே ஒரு கூட்டம். ஓடி வந்த நானும் தேநீருடன்
சென்று நின்றால் ஏன் அன்றி வீண் சிரமம் என்ற குரல் ஓய்ந்ததுவே.

என் மகனின் உற்ற நண்பனாய் உயிர் தோழனாய்

சேர்ந்து நின்ற கீர்த்திகளே எங்கு சென்றாயோ!

கீர்த்திகளே ! உன் வாழ்வு கீர்த்தி நிறைந்ததையா!

அன்பான அப்பா அருமைத் தாயார் அன்பகலா சகோதரர்கள்

என்ற உன்குடும்பம் ஆனந்தமாய் வாழ்ந்ததடா

குலம் விளங்கவென முதல் மகனாய் பிறந்தவனே !

கோடி செல்வம் குவிந்தென்ன நீ இல்லா வீடு

ஒளி இழந்த கோவிலடா !

குறுகிய காலத்தில் கோவில் கொண்டாய் கீர்த்திகளே !

கொக்குவில் இந்துவின் மைந்தனாய் திகழ்ந்தவனே !

இந்துவின் மைதானத்தில் இறங்கி நீ நடந்து வர

எடுப்பான உன் தோற்றம் துடிப்பான நின் நடையும்

எடுத்திட்ட மட்டை கொண்டு குவிக்கின்ற வெற்றிகளும்

எங்கள் இதயத்தில் என்றுமே நிலைத்திருக்கும்

வலைப் பந்தில் நீ நின்று திகைப்படைய வைத்திடுவாய்

விளையாட்டில் வீரன் என்றால்

வகுப்பறையில் திருப்தி கண்ட மாணவன் நீயன்றோ?

நோயுற்ற வேளையிலும் நீ கொண்ட வீரத்தை

நிலை நாடல் சென்று வந்தாய் கொழும்பு மா நகருக்கே

பொல்லாத நோய் வந்து பொசுக்கியதே உன் உடலை
 சொல்லாமல் சென்று விட்டாய் சொர்க்கம் நிட்சயமே!
 பிறப்புண்டேல் இறப்புண்டு இது நியதியன்றோ!
 நெஞ்சில் அதை தாங்க எவராலும் முடியாதே
 பொல்லாத விதி உன்னை கொல்லாமல் கொன்றதுவே
 நிலையில்லா வாழ்வினிலே நிலையான புகழை நாட்டி
 நித்திலத்தில் உன்னை எண்ணி நித்தம்
 கண்ணீர் விட்டுத் துடிக்கும் உன்
 அன்பு உள்ளங்களுக்கு ஆறுதலைக்
 கொடுப்பதும் தேற்றி நிற்பதும் உன் கடமை ஐயா!
 உன் ஆத்மா சாந்தி பெற இறைஞ்சுகின்றேன்
 இறைவனை நான்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

திருமதி. க. சரவணாவன்

செயலாளர் (பாடசாலை அபிவிருத்தி குழு)

கொக்குவில் ஆற்காடு கல்லூரி

கண்ணீர் அஞ்சல்

கோற்றம்

1995

↓

06

↓

16

மறைவு

2012

↓

10

↓

06

செயக்குமார் கிர்த்திகள்

2014 கலைப்பிவிடி மாணவன்
கொக்குவில் திருநாக்கல்சூரி

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி

சகபாழகன்

எனது சென்ற தாய்
ஐயக்கிணடில்
மி.சி. கோவை மனையில்
நான்கு மகழ்திகள் உன்
உயிர்த்தள் குடிக
பெயராய் வந்ததென

பாசமிடு சேரது
கெய்கை பாசகார
எடுத்தே கா.காலை மயம்
மயமறவே உறவுபாடி
பாசமாய் வாய்மை மீடூ
கிளை வாயில் விடுந்
யாதி வாயி மீசாரதென

கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை

கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை

கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை

கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை
கனய்க்கை கனய்க்கை

கனகாசபா அஞ்சலி

அன்னை
மடியில்

16
-
06
-
1995

ஆண்டு வளம்
அடியில்

06
-
10
-
2012

ஜெயக்குமார் கீர்த்திகள்

மனிதரில் மானிக்கமாய் மிளிர்ந்து
உறவுகளை அகலாத்து
வினைமாய்ந் வீரமாய் வாழ்ந்து
தெய்வத்திடம் சங்கமனா என்கீர்த்தி !
கனத்த செஞ்சத்தோடு
உன்மைக் தேநகிரோம்
வினச்சொல்லும் சென்றாலும்
என் உதாரத்தில் என்றும் இருப்பீர்
ஓர் தெய்வமே !!

அன்னாரின் பிரிவை காயநாழிகளும் கலம்பகநிலைகளும் ஏற்று அழங்க
அஞ்சலிபதவதத் ததிரிவிப்பதால் அன்னாரின்
சிந்தனை சாந்தியைப் பிரித்ததில்கொள்ளும்.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

ஸ்ரீ காமாட்சி வினைமாய்க்குடிகழகம்
(SKCC)

மாண்புமிகு அமைச்சர்

கண்ணீர்க் காணிக்கை

அந்தை:

மடியில்

16

06

1995

ஆண்டவன்

பிடயில்

06

10

2012

அவ்வப்படி வாக்க தவணைக்கிழி முத்துமாழி அம்மன்
 ஆமாமுரிசொன்னை உறுப்பினர்
 ஜெயக்குமார் அன்புநவீன் பாசனிக மகன்
 அமர்

ஜெயக்குமார் கீர்த்திகள்

பூந்நீர் மலையங்கிய மலையொன்று

பொகங்கிப் பொன்னு தன்று

காலன் வந்து உடன் தனை

கவீர்த்து சென்றது தலீனா!

உன் நினைவால் நயநெறும் உற்றவர்க்கு

திறைவன் திறைவாய் அறுநல் அளித்திடவும்

நினை ஆவீனா திறைவனின் அமைதி அடையவும்

நிறைவாய் திறைவனை வேண்டுகிறோம்.

கெரக்குவில்

08.10.2012

தவணைக்கிழி முத்துமாழி அம்மன் ஆவைய

பரிபரணை சமையினும், தெரணர் சமையினும்

கண்ணீர் அஞ்சலி

இதழ்நாள்

16

*

06

*

1992

மாற்றல்

06

*

10

*

2012

அமரர் வெய்துமார் கீர்த்திகள்

(மா. சமாச்சுவலில் கீர்த்திகள் தூள் கலைப்பின்பு மாணவன் 2014)

எங்கள் குடும்பவிறு துடிக்கிறதே
கீர்த்திகா எங்கள் கண்களின் சொரியுதையா!

எம் மனைவியை நான் நேசம்
கண்களின் துயங்குவன
மேய் வந்து கொடுமை கொள்
துடிக்கவைத்துச் சத்தம் எங்கெதும்
சேய்மனைவியின் நின்று விடுவா
துயர் மறைந்தும் மன்கைகையால் -
யால் கொடுவாள்.

பெண் குழுவைத் திரைகள்
மாத்தும் பெருமை, வெள்ளாள்!
பெருமை மீசாது

நீங்கள் சொடுமை கொடுவாள்!

எங்கள் துயர் திரை

துடிக்கவே அன்பாய்?

பெரிய பெரிய மனைவியை என்னை?

தூள் விசைவந்து கொடுக்கவே திரைகளை

கீர்த்தி கொடுவது

மாணவன் துடிக்காய்?

உணர்வு மறைந்தும் - கீர்த்தி

எங்கள் கீர்த்தியாய்!

எங்கள் கீர்த்தியாய்! எங்கள் கீர்த்தியாய்!

எப்பிடை வரை,
கொடுவீன்.

கீர்த்தி துடிக்கவே
எங்கள் கீர்த்தியாய்! கீர்த்தி
மாற்றல் மாற்றல் அன்புமே கீர்த்தி

கீர்த்தி துடிக்கவே - கீர்த்தி துடிக்கவே

கனகாம்பிகா அஞ்சலி

அக்டோபர்
மாதத்தில்

16

06

1996

அக்டோபர்
மாதத்தில்

06

10

2012

ஜெயகீருமாள் கீர்த்திகள்

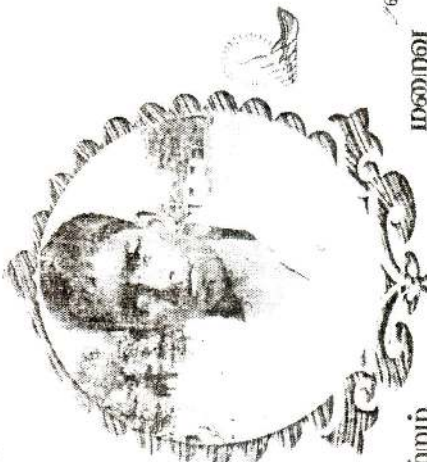
அன்புடனும் பண்புடனும் புவலகில்
வாழ்ந்து நோத்துடனும் பாசத்துடனும்
எம்மோடு பழகி இன்சொல் பேசி எல்லோருக்கும்
இன்முகம் காட்டி சுற்றத்தவருடன் அன்பும்
ஆதரவும் கொண்டு என்றும் நல்லவராய் எல்லோருக்கும்
உதவி செய்யும் உத்தம நகர்த்துடன் வாழ்ந்தவரே
இன்று உம் மிடுகு எம்மை வளர்கிறதே
தியவரன வந்து உம்மை கவர்ந்தானோ காவன்
இதயவரால் அஞ்சலி செய்து பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அன்சாரிசை மிடுகை நூலாழிநூலும் சுகந்திபத்திரை நூல் சாறு அம்மத்த
அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை
அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை
அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை அந்நூலினை

செய்துரை.

வாழ்ந்து அன்புடன் இவையும்,
அன்சாரிசை செய்துரை.

கண்ணின் அஞ்சலி

தோற்றுடி

16-06-1995

அடர்

06-10-2012

மறைவு

ஜெயக்குமார் - கிர்த்திகள்

மனித உறவினரின் மன அன்பு மூலம் நம்முடைய அஞ்சலித் தொகுப்பு
வாழ்க்கைக்கு நிகழுகிற சாவிமுகம் அனிலா மருகையத்தின் விதி

சென்றே மறைவு அழகைக் கவனிப்போம்

இதன் மூலம் அஞ்சலி

உயிர் மறைக்க வேண்டும்

இறைமையின் சிறப்பைக் கண்டோம்

அன்றாடம் மிளிர்ந்த நமது நெருக்கம்

கனம் குழந்தைக்கு எழுந்த அஞ்சலித் தொகுப்பு

மேலும் மறைவு அன்றாடம் அகம் சாந்திக்கு என்னம் வலம்

இறைமையின் மிளிர்ந்த நெருக்கம்

வம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

AB வினாயகம் மகம்
கொக்கனிலி

சாந்தி - அஞ்சலி

தண்ணீர் அஞ்சல்

பின்புறம்
மடியில்

16
-
06
-
1995

ஆண்டுவன்
மீட்டரில்

06
-
10
-
2012

ஜெயக்குமார் கிரீட்கள்

எழுது அருமை நண்பனே!
 நேற்று நீ இருந்தாய் இன்று எங்கு சென்றாய்?
 காற்றாகி வந்து செய்தி கவ்வாசி போகாதே!
 என்று நாம் எண்ணுவதாயில்!
 என்னை விட்டு எங்கு சென்றாய்?
 நண்பர்களில் நானாய் நீ!
 நாம் விருதும் உதவாமல் நீ!
 அமைதியாய் இருப்பானே!
 ஆறாது தூய்மை செய்துப் பாராது என்னைவிட்டு
 ஊழிக்காலம் உன்னைவைத்து உன் நினைவே எழுட்கே!

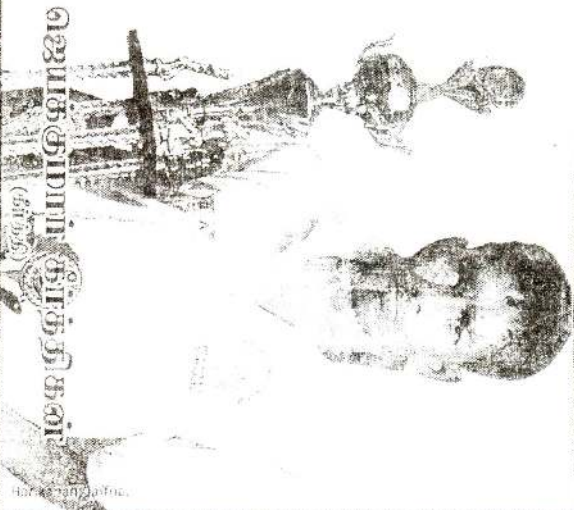
உன் ஆதார சான்று இல்லாதவர்களுக்கென நாம் நாவெல்வாம்.

உன் சான்று எந்தன்! எந்தன்!!!

A/L 2014 நண்பர்கள்.

சுனாமி நிர் வீஞ்சுமி

கலாணியம், நோமைமேயோடு
 உடமைமயைச் செய்து
 நின்றாய் திண்ணைய நெஞ்சம் கொண்ட
 தோழனே எம்மைவிட்டு
 விண்ணைக் கிசன்றதேனோ?
 விசியனை எக் கி செய்துவொம்
 சொல்லாலும், செயலாலும்
 தூய்மையுடன் டனியாற்றி
 எல்லோர் மனங்களிலும்
 இடம்பிடித்த நாயகனே
 சொல்லாமற் சென்றதென்ன?
 சொர்க்கந்தான் அழைத்ததுவா?

ஜெபகதாநர் தாந்ரிகன்
 (சுந்)

கலாணியம், நோமைமேயோடு
 உடமைமயைச் செய்து

நிழல்: 16.06.1995

அழல்: 08.10.2012

கண்ணீர் அஞ்சலி

ஜெயக்குமார் கிரீத்திகள்

சம்பியன் வீதி, கொக்குவில் கிழக்கை வசிப்பிடமாகவும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி மாணவனும், கூடையத்தாட்ட துணைத் தலைவருமாகிய கீர்த்திகளின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

(23748)(314)

கண்ணீர் அஞ்சலி நாயக்கன்

கண்ணீர் அஞ்சலி

ஜெயக்குமார்

கிரீத்திகள்

அன்பான கோழியே!
அருமை கண்ணே!
அகவையில் சீரியாவன் நீ.
ஆற்றலிலே விரியாவன் நீ!
குடுப்பாய்! கீதல் கிரீகமாய்
நின்றீடுவாய்!

கண்ணீர் அஞ்சலி நாயக்கமாய் குணங்கில் வம்மை வீட்டு
மாறாகு உன் குடியம் மாறையாகு

வம்மை வீட்டு

வன்றமே உன் நினைவில் எடுக்கீடுவோம் குடுப்பாய் கமழம்
உன் ஆக்மா சக்தியைற வேண்டுகின்றோம்

இவ்வவையே!

AB Sports Club

கொக்குவில். (23748) (314)

கண்ணீர் அஞ்சலி

எமது கழக துடுப்பாட்ட, சூடையந்தாட்ட வீரன் ஜெயக்துமார் கீர்த்திகன் மறைவையொட்டி எமது கண்ணீர்க் காணிக்கையை குடும்பத்தினருக்கு சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

K.C.C. சைவசக நிலையகாரர்
விவசாயக் குகமரகாரர்

கண்ணீர் அஞ்சலி

ஜெயக்துமார் கீர்த்திகன்

உயிர்தேய்வு:- 16.06.2012

ஆயுதகுடி:- 03.10.2012

அன்பான நண்பா! அருமைத் தோழா!
எம்முடன் இன்று இல்லை நீ
எங்க சென்றுவிட்டாய்!
துடுப்பெடுத்த எங்கள் கைகள்
சொந்தது போய்விட்டதடா!
சென்றவாரம் கண்டோம் உன்னை
சிறப்பான பரிகடனே!
இந்தவாரம் எம்மைவிட்டு
இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டாய்!
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

உன் சூதா சாந்தியை உறவுகளை நாம்
கேள்வனில்லையாம் - நண்பர்கள்

கண்ணீர் அஞ்சல்

ஜெயக்குமார் கிரீத்திகள்

உன்னைப் பிரிவோம் என்று நினைத்ததில்லை கிரீத்தி...
 உனைக் காணும் இறுதி நாள் இது நானா கிரீத்தி...
 உற்று உறவினர்களையும்
 ஈன்ற விறறோவையும் தவிக்கவிட்டாயே
 கற்ற உன் வித்தைகளால் மைதானம் இன்று உனை
 காணாது தவிக்கின்றதே கிரீத்தி
 கூடைய் பந்தாட்ட நண்பர்களும்
 துன்பமாட்ட வீரர்களும்
 நீ வசன்ற திசையறியாது திகைத்து நிற்கின்றார்கள்
 இட்டமுடன் பழகிய உரவா, நண்பர்கள்
 கண் கலங்கி தவிக்கவிட்டு
 நடுவிலே எங்குவிசைறாய் கிரீத்தி...?
 உன் நினைவலைகளை அந்த நாள்கள்
 நினைவுகளை மனதில் நிறுத்தி
 உன் ஆத்ம சாந்திக்கடும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஆய்ந்நும்
 நினைவுகளுடன்

மணிக்கூட்டு நஞ்சுரை யாழ்ப்பாணம் ஜெ.பவீதன் அணைவா. யாழ்ப்பி அத்தாச்சி. பெரியப்பா குடும்பம்
 (2008-2009)

எமது ஆழ்ந்த சினுதாயங்கள்

OUR DEEPEST SYMPATHIES

கேள்விக் கேள்வி: A/L (2014) Arts L2
முகவர் (Address):

எஸ். சீனப்பம்

Chinnam

அந்தியகால சேவை

Funeral Service

வழி நடவடிக்கைகள்

T.P:

செயல்பாடுகள்

தொலைபேசி

021 222 8756

பிணைப்புகள்

077 605 7057

ஆழ்ந்த கவலையுடன்:-

செயல்பாடு: B Com (அடி)

T/Kakkil Hindu College

கிளிந்ரன்
அந்தியகால சேவை

தலைமை அலுவலகம் :

கிளை:

212, பிரதான வீதி,

448, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம்.

T.P:021 222 3518

தமிழ் எழுத்துப்பெயர் வளத்தினை சந்தி.

கிரிக்கனின் சில பதிவுகள்

KOKUVIL HINDU COLLEGE CRICKET TEAM 2011

Seated (L - R) : MR. I. Sasikumar (P.T. Teacher), Mr. S. Satheskuma (Master in charge), Mas. K. Januthas (V. Captain),
Mr. A. Ahliadas (Principal), Mas. S. Uththamakumaran (captain), Mr. N. S. Kanthavaahcheivan (P.O.G),
Mr. M. Velauthapi; Ilai (Team Manager), Mr. S. Kokulan (Coach)

Standing (L-R) : Mas. K. Thivakar, Mas. L. Ath; than, Mas. K. Silojan, Mas. S. Sampavan, Mas. R. Partheepan,
Mas. K. Regulan, Mas. S. Sujitharan, Mas. N. Changeeth, Mas. P. Pangujan, Mas. T. Sathiyar,
Mas. J. Heerthigan, Mas. G. Linganathan

இருப்பவர்கள் இடமிருந்து வலமாக : கி. பிரதீபன் (உதவிப் பயிற்றுனர்), கி. சசிக்குமார் (உடற்கல்வி ஆசிரியர்).

மு. வேலாயுதப்பிள்ளை (வினையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாசிரியர்), பொ. பங்குயன் (அணித்தலைவர்) அ. அகிலதாஸ் (அதிபர்)

க. ராகுலன் (உதவி அணித்தலைவர்), எஸ். சதீஸ்குமார் (பொறுப்பாசிரியர்), சு. கோகுலன் (பயிற்றுனர்)

நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலமாக - 1 வது நிறை : எஸ். பிரதீபன், கே. பரிதாசன், ஜே. ஆதித்தன், ஜே. கீர்த்திகன், கே. ஜனுதாஸ்.

சு. பிரசாத், ஆர். பார்த்தீபன், ரி. சத்தியன், க. சீவோஜன், ஜி. விங்கநாதன், கே. திவாகர்.

நிற்பவர்கள் இடமிருந்து வலமாக - 2 வது நிறை : எஸ். நிளாந்தன், எஸ். சமீந்தன், வி. விநாயகன், எஸ். நிதர்சன்.

கண்ணீர் அஞ்சலி

ஜெயக்தமர் கீர்த்திகள்

2014 கலைப்பிரிவு மாணவன்
சிகாக்டனில் சிந்திக்கல்லாறி

மிறப்பு
16.06.1995

மகரவு
06.10.2012

சக்பாடிகள்

கண்ணீர்க் காணிக்கை

அமர்

ஜெயக்தமர் கீர்த்திகள்
(கீர்த்தி)

மிறப்பு:
16.06.1995

மிறப்பு:
06.10.2012

K.C.C.C. கிரிக்கற் றுன்பர்கள்.

நன்றி நவிலல்

எமது தலைமகன் அமரர் கீர்த்திகன் அவர்கள் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த வேளை உடனடியாக குருதி தேவைப்பட்ட போது குருதியை தாமாகவே முன் வந்துமுழுவழங்கிய காவல் துறை அதிகாரிக்கும் குருதியை வழங்கவென ஓடோடி வந்த நண்பர்கள் உறவினர்கள் ஆகியோருக்கும் கீர்த்திகனின் உயிரைக் காப்பாற்ற தம்மாலியன்ற முயற்சிகளைச் செய்த வைத்திய நிபுணர்கள் வைத்தியர்கள் தாதியர்கள் ஆகியோருக்கும் சாரதி இல்லாத நேரத்திலும் அம்புலன்ஸ் வண்டியைச் செலுத்திய வைத்தியசாலைப் பணிப்பாளர் டாக்டர் ஸ்ரீ பவானந்தராசா அவர்களுக்கும் ஏனைய வைத்தியசாலை ஊழியர்களுக்கும் இறுதி அஞ்சலியில் கலந்து கொண்ட கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் கல்விசாரா ஊழியர்கள் விளையாட்டுத்துறை பயிற்றுவிப்பாளர்கள் மற்றும் ஏனைய பாடசாலை அதிபர் ஆசிரியர்களுக்கும் நேரில் வந்து ஆறுதல் கூறிய உறவினர் நண்பர்கள் ஆகியோருக்கும் தொலைபேசி பத்திரிகை தொலைநகல் வாயிலாக அனுதாபச் செய்தி தெரிவித்தோருக்கும் மலர் வளையங்கள் வைத்து அஞ்சல் செலுத்தி யோருக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிகளை பிரசுரித்து வழங்கி யோருக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிப் பதாகைகளை கட்டியவர்களுக்கும் இறுதி ஊர்வலத்தின் போது கீர்த்திகனின் உடலைச் சமந்து சென்ற நண்பர் குழாமிற்கும் ஒலிபெருக்கி மூலம் தமது அனுதாபங்களை தெரிவித்து சென்றவர்களுக்கும் மேலும் சகல வழிகளிலும் எமக்கு உதவி வழங்கிய அனைவருக்கும் இன்று நடைபெறும் ஆத்ம சாந்தி பிரார்த்தனையில் பங்கு கொண்ட அனைவருக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குடும்பத்தினர்

வாழ்வில் முன்னேற !

1. வாழ்க்கை ஒரு சவால் - அதைச் சமாளி
2. வாழ்க்கை ஒரு பரிசு - அதைப் பெற்றுக்கொள்
3. வாழ்க்கை ஒரு சாகசம் - அதில் துணிவு காட்டு
4. வாழ்க்கை ஒரு சோகம் - அதை அடைந்துவிடு
5. வாழ்க்கை ஒரு கடமை - அதை முடித்துவிடு
6. வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டு - அதில் பங்குகொள்
7. வாழ்க்கை ஒரு துன்பம் - அதை எதிர் கொள்
8. வாழ்க்கை ஒரு புதிர் - அதற்கு விடை காண்
9. வாழ்க்கை ஒரு பாடல் - அதைப் பாடிவிடு
10. வாழ்க்கை ஒரு வாய்ப்பு - அதைப் பயன்படுத்து
11. வாழ்க்கை ஒரு பயணம் - அதைக் கடந்துவிடு
12. வாழ்க்கை ஒரு வாக்குறுதி - அதைக் காப்பாற்று
13. வாழ்க்கை ஒரு காதல் - அதை அனுபவி
14. வாழ்க்கை ஒருவனப்பு - அதன் புகழ்பாடு
15. வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம் - அதனுடன் போராடு
16. வாழ்க்கை ஒரு குழப்பம் - அதைத் தீர்த்துவிடு
16. வாழ்க்கை ஒரு இலக்கு - அதைத் தொடர்ந்துவிடு
18. வாழ்க்கை ஒரு தெய்வீகம் - அதைப் புரிந்துகொள்